

๑
332 743
๐5๗3๖

สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5372142

สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์
ในเขตกรุงเทพมหานคร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
พฤษภาคม 2553

กำธร รุ่งวิทย์วิทยุ. (2553). *สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขต*

กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพรรณ สาลิมผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลและศึกษาสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative research) ใช้การวิจัยแบบสำรวจ (Survey research method) ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 400 ตัวอย่าง และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลเป็นเพศชายและเพศหญิงเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายระหว่าง 10,001-20,000 บาท

ด้านพฤติกรรมในด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลส่วนใหญ่จำนวนเงินต่ำกว่า 20,000 บาท ด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนอยู่ที่ จำนวนเงินระหว่าง 1,001-2,000 บาท ระยะเวลาในการผ่อนชำระคือ ระยะเวลาภายใน 12 เดือน มีหนี้สินเชื่อบุคคลค้าง จำนวนเงิน ต่ำกว่า 5,000 บาท และส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อเพื่อชำระสินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า

ด้านสภาวะหนี้สิน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สินอื่น หนี้สินอื่นที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นหนี้สินในระบบ ด้านหนี้สินระยะยาวส่วนใหญ่ใช้ในการซื้อบ้าน มีค่าเฉลี่ย 1,787,894.74 จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ย 20,236.84 หนี้สินระยะปานกลางส่วนใหญ่ใช้ในการซื้อรถยนต์ มีค่าเฉลี่ย 514,126.21 จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ย 8,866.10 หนี้สินระยะสั้นส่วนใหญ่ซื้อโทรศัพท์มือถือ มีค่าเฉลี่ย 10,578.13 จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ย 1,736.81

หนี้สินนอกระบบทั้งหมด มีค่าเฉลี่ย 49,062.50 จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระหนี้นอกระบบ มีค่าเฉลี่ย 2,904.17

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล เพศ มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล หนี้สินเชื่อบุคคลค้างและวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืม

สินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ
และด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงิน
ผ่อนชำระต่อเดือน หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ

DEBT OF PERSONAL LOAN OF COMMERCIAL BANK
INDEBTEDNESS IN BANGKOK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

May 2010

Kamthorn Rungwittatanyu. (2010). *Debt of Personal Loan of Commercial Bank*

Indebtedness in Bangkok. Master's project. M. Econ. (managerial Economics).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.

Project Advisor: Asst.Prof. Ravipan Saleepon

This study aimed to investigate behavior of personal loan used includes debt of Personal loan indebtedness. It was a quantitative research with questionnaire. The subjects consisted of 400 persons holders in Bangkok Metropolis.

The results revealed the personal loan indebtedness are male and female to equals. That most were single, aged 21-30 years, got bachelor degree, gained 10,001-20,000 baht/month and monthly expense 10,001-20,000 baht/month.

According to behavior of the personal loan indebtedness have the loan limit less lower 20,000 baht, monthly pays 1,001-2,000 baht, times of using for repayment duration is less than 12 months, debt to remain lower 5,000 baht and objective of loan for pays electric debt.

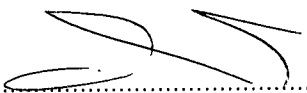
As to debt, the majority of samples not have other debt. The majority other debt is internal system debt. The average of long term debt for house with 1,787,894.74, the average of monthly pays 20,236.84. The average of medium term debt for car with 514,126.21, the average of monthly pays 8,866.10. The average of short term debt for mobile with 10,578.13, the average of monthly expense is 1,736.81.

The average of out system debt is 49,062.50, the average of monthly pays 2,904.17.

The analysis of correlation to between general data and credit use behavior. Gender has correlated to objective of loan. Ages have correlated to loan limit less, debt to remain and objective of loan. Marital status has correlated to monthly pays and objective of loan. Educational levels have correlated to loan limit less and objective of loan. Occupation has correlated to loan limit less, monthly pays and objective of loan. Monthly incomes have correlated to loan limit less, monthly pays, debt to remain and objective of loan. And monthly expenses have correlated to loan limit less, monthly pays, debt to remain and objective of loan.

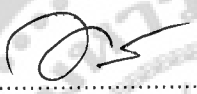
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชิงบุคคลของธนาคารพาณิชย์
ในเขตกรุงเทพมหานคร ของกัณธร รุ่งวิทย์ทัตญญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

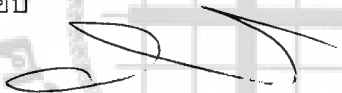
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีนล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

คณะกรรมการสอบ

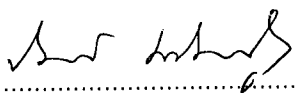
ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีนล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

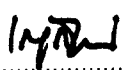
(อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒน์มนตรี)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ประภาพร เพ็ญฟูสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีสำนักวิชาการเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์เรณู สุขารมณ)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ผศ.รวิพรรณ สาสีผล อาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและตรวจตราแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี และอาจารย์ประพาฬ เฟื่องฟูสกุล ที่กรุณาเป็น
กรรมการในการสอบสารนิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็น
ประโยชน์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ
ประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการเอื้อเฟื้อข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ให้
ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ
และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดมา หากมีข้อผิดพลาดประการใดข้าพเจ้าขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

กำธร รุ่งวิทย์วาทัญญู

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตัวอย่างสินค้าบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย.....	7
รูปแบบการบริหารเงินบุคคล.....	12
พฤติกรรมการบริโภคข้ามเวลา.....	15
แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ.....	22
หนี้สินและสาเหตุของการเกิดหนี้สิน.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	32
การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง.....	32
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	97
ความสำคัญของการวิจัย.....	97
สมมติฐานในการวิจัย.....	97
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	97
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	99
อภิปรายผล.....	102
ข้อเสนอแนะ.....	105
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	106
บรรณานุกรม.....	107
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	111
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	115
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	117

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยช่วงระหว่างปี พ.ศ.2540-2551.....	1
2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	38
3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ.....	38
4 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	39
5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	39
6 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	40
7 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	40
8 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน.....	41
9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล.....	42
10 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน.....	43
11 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการผ่อนชำระ.....	44
12 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง.....	45
13 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ.....	46
14 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินที่มีอยู่ นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล.....	47
15 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินอื่นที่มีอยู่ นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล.....	48
16 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินระยะยาว.....	48
17 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินระยะปานกลาง.....	49
18 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินระยะสั้น.....	51
19 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินนอกระบบทั้งหมด.....	52
20 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล..	53

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน.....	54
22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระยะเวลาผ่อนชำระ.....	55
23 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง.....	56
24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ.....	57
25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อ บุคคล.....	59
26 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน.....	60
27 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระยะเวลาผ่อนชำระ.....	61
28 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง.....	62
29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์ของสินเชื่อ.....	63
30 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนเงิน ในการกู้ยืมสินเชื่อ.....	65
31 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนเงิน ผ่อนชำระต่อเดือน.....	66
32 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับระยะเวลาผ่อนชำระ.....	67
33 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง.....	68
34 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับวัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ.....	69
35 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนเงิน ในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล.....	71
36 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนเงินผ่อนชำระ ต่อเดือน.....	72
37 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระยะเวลาผ่อนชำระ.....	73
38 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง..	74
39 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับวัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ.....	75

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
40 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อ บุคคล.....	77
41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน.....	78
42 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระยะเวลาผ่อนชำระ.....	79
43 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง.....	80
44 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ.....	81
46 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนเงิน ผ่อนชำระต่อเดือน.....	84
47 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระยะเวลาผ่อน ชำระ.....	85
48 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับหนี้สินเชื่อบุคคล คงค้าง.....	86
49 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ.....	87
50 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนเงิน ในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล.....	89
51 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนเงิน ผ่อนชำระต่อเดือน.....	90
52 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับระยะเวลาผ่อน ชำระ.....	91
53 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับหนี้สินเชื่อ บุคคลคงค้าง.....	92
54 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์ การขอสินเชื่อ.....	93
55 แสดงสรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับ พฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล.....	95

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 1.....	5
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย 2.....	6
3 เส้นงบประมาณของการบริโภคข้ามเวลา.....	17
4 เส้นความพอใจเท่ากันของการบริโภคข้ามเวลา.....	17
5 ดุลยภาพการกู้ยืม.....	19
6 ดุลยภาพการปล่อยกู้.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงปี พ.ศ.2540 ประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและทางการเงิน ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อฐานะของสถาบันการเงินต่างๆ รวมไปถึงธนาคารพาณิชย์ด้วย โดยส่งผลต่อการขยายตัวของสินเชื่อ และการระดมเงินฝากของระบบธนาคารจากช่วงก่อนวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2531-2539 อัตราการขยายตัวของสินเชื่อภาคธนาคารพาณิชย์อยู่ในระดับสูง ในแต่ละปีมีอัตราการขยายตัวของสินเชื่อมากกว่าร้อยละ 20 ต่อปี แต่หลังจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ.2540-2546 ปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มีทิศทางลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ.2541 ปริมาณการขยายตัวของสินเชื่อลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 11.15 และยังมีแนวโน้มลดลงในอัตราร้อยละ 5, 9.97 และ 6.39 ในช่วงปี พ.ศ.2542-2544 ตามลำดับ แม้ในช่วงปี พ.ศ.2545-2551 ปริมาณการขยายตัวของสินเชื่อมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นแต่ก็อยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 7.34, 2.03, 10.97, 8.48, 3.76, 5.67, และ 21.20 ตามลำดับ

ตาราง 1 แสดงปริมาณเงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยช่วงระหว่างปี พ.ศ.2540-2551

หน่วย: ล้านบาท		
ปี พ.ศ.	ปริมาณเงินให้สินเชื่อ	อัตราการขยายตัว
2540	6,058,427	24.80
2541	5,382,750	-11.15
2542	5,113,279	-5.00
2543	4,603,615	-9.97
2544	4,309,436	-6.39
2545	4,625,854	7.34
2546	4,719,569	2.03
2547	5,237,539	10.97
2548	5,681,450	8.48
2549	5,895,015	3.76
2550	6,228,981	5.67
2551	7,549,404	21.20

สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าธนาคารพาณิชย์ต่างๆ มีความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งปัญหาที่เกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) ที่มีระดับสูง ธนาคารพาณิชย์หลายแห่งต้องเร่งเพิ่มทุนเพื่อให้มีกองทุนเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด และในด้านของเงินฝาก ธนาคารพาณิชย์ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน โดยยอดรวมเงินฝากมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น แม้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากจะอยู่ในระดับต่ำ แต่ทางเลือกในการลงทุนด้านอื่นๆ นั้นมีความเสี่ยงสูงกว่า อีกทั้งยังมีผลตอบแทนไม่แน่นอน ทำให้ปริมาณเงินฝากยังคงขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2544) ส่งผลให้เกิดสภาพคล่องส่วนเกินขึ้นในระบบ ธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายในการกระตุ้นการลงทุนโดยการให้ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อให้แก่ประชาชนให้มากขึ้น เพื่อให้มีเม็ดเงินลงสู่ระบบเศรษฐกิจ

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ธนาคารพาณิชย์ได้ปรับเปลี่ยนนโยบายและรูปแบบในการให้บริการสินเชื่อ โดยให้การสนับสนุนสินเชื่อรายย่อยมากขึ้น โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย และสินเชื่อบุคคล (Personal Loan) มากขึ้น ซึ่งมุ่งเน้นการปล่อยสินเชื่อที่มีความเสี่ยงต่ำให้กับบุคคลที่มีรายได้ประจำ และมีรายได้เพียงพอต่อการชำระหนี้คืนแก่ธนาคาร แต่อย่างไรก็ตามการตรวจสอบความสามารถในการชำระหนี้และการใช้สินเชื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์นั้นทำได้ยาก เนื่องจากรูปแบบในการให้กู้ยืมเงินต่าง ๆ มีมากขึ้น โดยเฉพาะการกู้ยืมในระบบที่มีดอกเบี้ยสูงมาก ซึ่งธนาคารไม่สามารถตรวจสอบได้ จึงเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อธนาคารพาณิชย์ที่จะกำหนดนโยบายต่างๆ ในการลดความเสี่ยงจากการปล่อยสินเชื่อบุคคล

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. ศึกษาสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลและสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยธุรกิจที่จะใช้ประกอบการวางแผนทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้สินเชื่อบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้สินค้าบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง โดยการออกแบบสอบถามสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้สินค้าบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ในการคำนวณหาขนาดตัวอย่างนั้น เนื่องจากไม่ทราบจำนวนผู้บริโภคทั้งหมดที่มี การใช้บริการสินค้าบุคคลของธนาคารพาณิชย์ จึงได้ใช้สมการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบไม่ทราบขนาดประชากร (ดร.ยุทธ ไกยวรรณ. 2546: 106-107)

$$n = \frac{Z^2 pq}{E^2}$$

โดยที่		
n	หมายถึง	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
q	$= 1 - p = 0.5$	
p	หมายถึง	ค่าสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 0.5 ในกรณีที่ไม่สามารถทราบค่าสัดส่วนที่เหมาะสม
E	หมายถึง	ค่าความคาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นร้อยละ 5 (0.05)
Z	หมายถึง	ค่ามาตรฐานของระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (1.96)

แทนค่า $n = \frac{(1.96)^2 \times (0.50) \times (0.50)}{(0.05)^2} = 384.16 \text{ คน}$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 384.16 คน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการเก็บแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน โดยมีวิธีการสุ่มตัวอย่าง คือการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non- Probability Sampling) ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญคือไม่ได้กำหนดโอกาสหรือความน่าจะเป็นที่กลุ่มตัวอย่างจะถูกเลือกมาจากประชากรทั้งหมด ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้การเก็บกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรที่ใช้ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 1

1.1 สภาวะหนี้สิน

1.1.1 หนี้สินในระบบ

1.1.2 หนี้สินนอกระบบ

2. ตัวแปรที่ใช้ตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 2

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป แบ่งเป็นดังนี้

2.1.1 เพศ

2.1.2 อายุ

2.1.3 สถานภาพสมรส

2.1.4 ระดับการศึกษา

2.1.5 อาชีพ

2.1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2.1.7 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ พฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลแบ่งเป็นดังนี้

2.2.1 จำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล

2.2.2 จำนวนผ่อนชำระต่อเดือน

2.2.3 ระยะเวลาผ่อนชำระ

2.2.4 หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง

2.2.5 วัตถุประสงค์การขอสินเชื่อบุคคล

นิยามศัพท์เฉพาะ

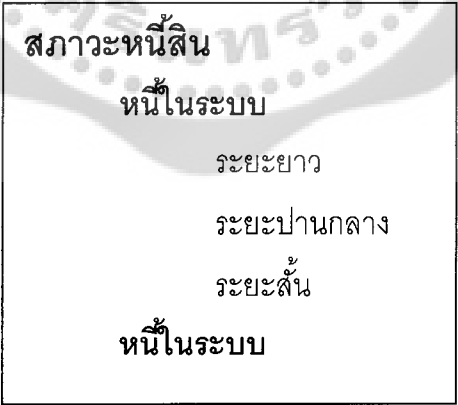
1. **สินเชื่อบุคคล** หมายถึง สินเชื่อประเภทหนึ่งของธนาคารพาณิชย์ที่ให้แกบุคคลทั่วไป โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์หรือผู้ค้ำประกัน ซึ่งผู้กู้จะได้รับเงินสดทันที

2. **ผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล** หมายถึง ผู้ที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อส่วนบุคคล จากธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร และยังมีบัญชีอยู่ในปัจจุบัน

3. **พฤติกรรมการใช้สินเชื่อส่วนบุคคล** หมายถึง จำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อส่วนบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน ระยะเวลาผ่อนชำระ หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อส่วนบุคคล

- 4. **จำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล** หมายถึง จำนวนเงินกู้สินเชื่อบุคคลที่ได้รับอนุมัติจากธนาคารพาณิชย์ ที่ยังมีบัญชีอยู่ในปัจจุบัน
- 5. **จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน** หมายถึง จำนวนเงินที่ใช้ในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย ของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ในแต่ละเดือน
- 6. **ระยะเวลาผ่อนชำระ** หมายถึง ระยะเวลาในการชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย ที่กู้ยืม เช่น 24 เดือน 36 เดือน 48 เดือน เป็นต้น
- 7. **หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง** หมายถึง จำนวนเงินสินเชื่อบุคคลที่ยังไม่ชำระคืน
- 8. **วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อบุคคล** หมายถึง เหตุผลในการขอสินเชื่อบุคคล เพื่อทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เพื่อการสมรส เพื่อคลอดบุตร เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อน เป็นต้น
- 9. **สถานะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล** หมายถึง หนี้สินอื่นที่นอกเหนือจากหนี้สินเชื่อบุคคลของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล แบ่งเป็น หนี้ในระบบ และหนี้นอกระบบ
- 10. **หนี้ในระบบ** หมายถึง ความผูกพันในทางกฎหมายที่มีมูลหนี้ตามกฎหมายแพ่ง ระหว่างผู้ก่อหนี้กับสถาบันการเงิน แบ่งเป็น หนี้สินระยะสั้น เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องใช้ไฟฟ้า หนี้สินระยะปานกลาง เช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และหนี้สินระยะยาว เช่น บ้าน คอนโดมิเนียม เป็นต้น
- 11. **หนี้นอกระบบ** หมายถึง การกู้ยืมระหว่างบุคคล หรืออื่น ๆ ที่มีใช้กับสถาบันการเงิน

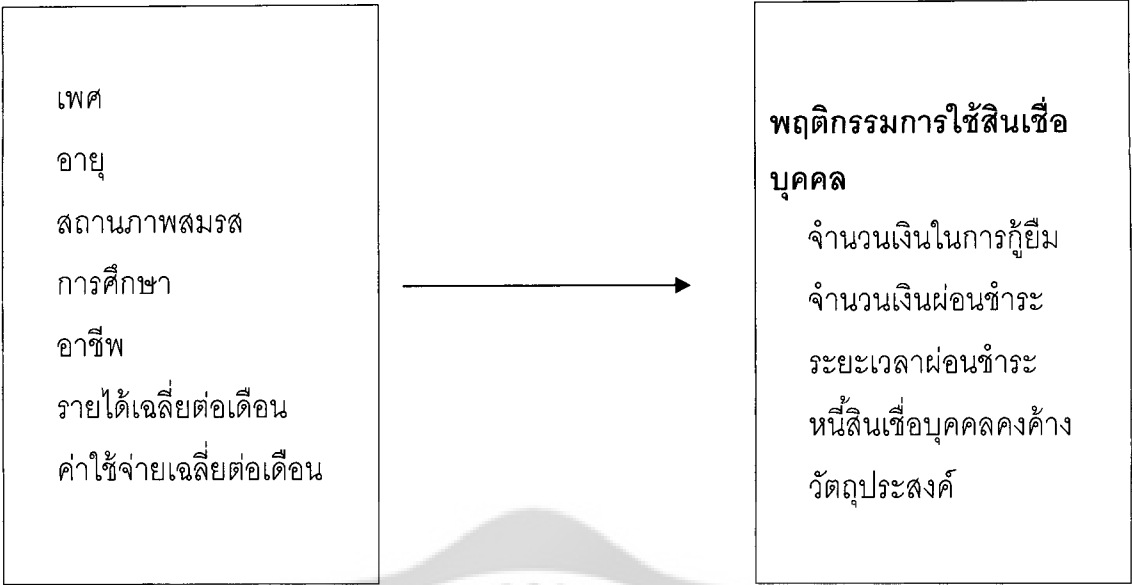
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย 1

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพประกอบ 2 แสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย 2

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ตัวอย่างสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย
2. รูปแบบการบริหารเงินบุคคล
3. พฤติกรรมการบริโภคข้ามเวลา
4. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ
5. หนี้สินและสาเหตุของการเกิดหนี้สิน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ตัวอย่างสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

1.1 ธนาคารกสิกรไทย (ธนาคารกสิกรไทย, 2551 สินเชื่อเงินสดทันใจกสิกรไทย. แผ่นพับ)

ธนาคารกสิกรไทยได้ออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อบุคคลที่เรียกว่า สินเชื่อเงินสดทันใจกสิกรไทย (K-Express Cash) โดยอนุมัติเป็นวงเงินสดพร้อมใช้โดยทุกครั้งที่ชำระคืนวงเงินจะคืนกลับให้สามารถเบิกถอนได้ต่อไป ซึ่งไม่ต้องมีหลักประกัน วงเงินสูงสุด 3 เท่าของรายได้ สูงสุดไม่เกิน 1.5 ล้านบาท สามารถเบิกถอนเงินสดสูงสุดถึง 50,000 บาทต่อวันด้วยบัตร ATM K-Express Cash และเลือกชำระคืนแบบเต็มจำนวน หรือ ชำระคืนเป็นรายเดือนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยยอดที่ชำระขั้นต่ำต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของยอดค้าง ณ สิ้นเดือนที่ผ่านมา (ตามยอดที่ปรากฏในใบแจ้งยอดบัญชี) ขั้นต่ำ 500 บาท

1.1.1 อัตราดอกเบี้ย

- วงเงินอนุมัติน้อยกว่าหรือเท่ากับ 80,000 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 27 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 80,001-240,000 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 24 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 240,001 บาทขึ้นไป คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 20 ต่อปี

1.1.2 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าอากรแสตมป์ ร้อยละ 0.05 ของวงเงินอนุมัติ
- ค่าธรรมเนียมออกบัตรใหม่ กรณีหาย/ชำรุด 100 บาท/ครั้ง
- ค่าธรรมเนียมของรหัสบัตรใหม่ ทดแทนรหัสเดิม 100 บาท/ครั้ง

- กรณีชำระล่าช้า ธนาคารจะปรับอัตราดอกเบี้ยเป็นอัตราสูงสุดตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

- ค่าธรรมเนียมในการขอใบแจ้งยอดบัญชี 50 บาท/ครั้ง

1.2 ธนาคารกรุงศรีอยุธยา (ธนาคารกรุงศรีอยุธยา, 2552 ลินเชื่อบุคคลกรุงศรี Smile Line. แผ่นพับ)

ธนาคารกรุงศรีฯ ออกผลิตภัณฑ์ลินเชื่อบุคคลเรียกว่า ลินเชื่อบุคคลกรุงศรี Smile Cash Line ซึ่งจะอนุมัติลินเชื่อเป็นวงเงินสามารถเบิกถอนได้ด้วยบัตร ATM จากเครื่อง ATM ธนาคารกรุงศรีทั่วประเทศ โดยทุกครั้งที่ชำระคืนวงเงินจะคืนกลับให้สามารถเบิกถอนได้ต่อไป ซึ่งไม่ต้องมีหลักทรัพย์ หรือผู้ค้ำประกัน จำนวนเงินสูงสุด 2 เท่าของเงินเดือน สูงสุดถึง 1.0 ล้านบาท ผ่อนชำระเต็มจำนวน หรือชำระขั้นต่ำร้อยละ 3 ของยอดเงินต้นคงค้างและบวกดอกเบี้ย ขั้นต่ำ 500 บาท

1.2.1 อัตราดอกเบี้ย

- คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 26 ต่อปี

1.2.2 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถามหนี้กรณีค้างชำระ 1-2 งวด คิดค่าธรรมเนียม 250 บาท/งวด

- ค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถามหนี้กรณีค้างชำระตั้งแต่ 3 งวด คิดค่าธรรมเนียม 350 บาท/งวด

- ค่าออกบัตรใหม่ กรณีหาย/ชำรุด 200 บาท/ครั้ง

1.3 ธนาคารกรุงไทย (ธนาคารกรุงไทย, 2552 ลินเชื่อพร้อมใช้ KTC CASH Revolve. แผ่นพับ)

ธนาคารกรุงไทยได้ออกผลิตภัณฑ์ลินเชื่อบุคคลเรียกว่า ลินเชื่อพร้อมใช้ KTC CASH Revolve ซึ่งจะอนุมัติลินเชื่อแบ่งเป็นเงินเบิกถอนลินเชื่อคราวแรกและวงเงินสามารถเบิกถอนได้ด้วยบัตร ATM จากเครื่อง ATM ธนาคารกรุงไทยทั่วประเทศ โดยทุกครั้งที่ชำระคืนวงเงินจะคืนกลับให้สามารถเบิกถอนได้ต่อไป ซึ่งไม่ต้องมีหลักทรัพย์ หรือผู้ค้ำประกัน จำนวนเงินสูงสุด 4 เท่าของเงินเดือน โดยเงินก้อนแรกผ่อนชำระแบบลดต้นลดดอกและส่วนที่เป็นวงเงินโดยทุกครั้งที่ชำระคืนวงเงินจะคืนกลับให้สามารถเบิกถอนได้ต่อไป เลือกผ่อนชำระแบบเต็มจำนวน หรือชำระขั้นต่ำร้อยละ 3 ของยอดเงินต้นคงค้างและบวกดอกเบี้ย ขั้นต่ำ 300 บาท

1.3.1 อัตราดอกเบี้ย

- คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 15 ต่อปี

1.3.2 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าธรรมเนียมการใช้งเงิน สูงสุดร้อยละ 13 ต่อปี
- ค่าอากรแสตมป์ ร้อยละ 0.05 ของวงเงินกู้ สูงสุดไม่เกิน 10,000 บาท (KTC เป็นผู้ชำระ)
- ค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถามหนี้ 250 บาท/ครั้ง

1.4 ธนาคารทหารไทย (ธนาคารทหารไทย, 2552 TMB Cash 2 Go สินเชื่อบุคคลเงินสดทันที. แผ่นพับ)

ธนาคารทหารไทยได้ออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อบุคคล เรียกว่า TMB Cash 2 Go สินเชื่อส่วนบุคคลเงินสดทันที ซึ่งจะอนุมัติสินเชื่อสูงสุด 1.0 ล้านบาท หรือสูงสุด 5 เท่าของรายได้ประจำเดือน โดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์หรือบุคคลค้ำประกัน โดยผ่อนชำระแบบลดต้นลดดอกนานสูงสุด 60 เดือน และสามารถเลือกวันที่ต้องการผ่อนชำระคืนได้ตามความต้องการ

1.4.1 อัตราดอกเบี้ย

- วงเงินอนุมัติน้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท ตั้งแต่เดือนที่ 1-3 คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 4.8 ต่อปี และตั้งแต่เดือนที่ 4 เป็นไป คิดดอกเบี้ย CPR + ร้อยละ 6 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 100,001-300,000 บาท ตั้งแต่เดือนที่ 1-3 คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 4.4 ต่อปี และตั้งแต่เดือนที่ 4 เป็นไป คิดดอกเบี้ย CPR + ร้อยละ 4 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 300,001 บาทขึ้นไป ตั้งแต่เดือนที่ 1-3 คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 4.0 ต่อปี และตั้งแต่เดือนที่ 4 เป็นไป คิดดอกเบี้ย CPR + ร้อยละ 2 ต่อปี

1.4.2 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าธรรมเนียมชำระล่าช้า ร้อยละ 0.25 ของยอดเงินต้นคงเหลือ สูงสุด 500 บาท/เดือน
- ค่าธรรมเนียมกรณีชำระคืนเงินต้นสินเชื่อก่อนกำหนด (1-11 เดือนแรก) ร้อยละ 2 ของยอดเงินต้นคงเหลือหมายเหตุ : CPR (Consumer Product Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำ สำหรับสินเชื่อบุคคลที่ธนาคารประกาศกำหนดซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัว และอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามที่ธนาคารประกาศ โดย ณ วันที่ 1 มกราคม 2552 อัตราดอกเบี้ย CPR เท่ากับ ร้อยละ 18 ต่อปี

1.5 ธนาคารนครหลวงไทย (ธนาคารนครหลวงไทย, 2551 บริการสินเชื่อเงินสดเพิ่มสุข. แผ่นพับ)

ธนาคารนครหลวงไทยได้ออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อบุคคลเรียกว่า SCIB T-LOAN ซึ่งจะอนุมัติสินเชื่อโดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ หรือผู้ค้ำประกัน จำนวนเงินสูงสุด 3 เท่าของเงินเดือน สูงสุดถึง 1.0 ล้านบาท ผ่อนชำระตั้งแต่ 6-60 เดือน โดยผ่อนชำระแบบลดต้นลดดอก

1.5.1 อัตราดอกเบี้ย

- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 10,000-24,999 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 25 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 25,000-49,999 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 23 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 50,000-74,999 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 21 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 75,000-99,999 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 18 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 16 ต่อปี

1.5.2 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าธรรมเนียมในการขอใบแจ้งยอดใช้วงเงินสินเชื่อ 50 บาท/ครั้ง/รอบบัญชี
- ค่าธรรมเนียมในการจัดการสินเชื่อ ร้อยละ 0.5 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ ขั้นต่ำ 100 บาท สูงสุดไม่เกิน 500 บาท
- ค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถามหนี้ 200 บาท/รอบบัญชี
- ค่าปรับกรณีชำระเงินเกิน 2 เท่าของยอดเงินธนาคารกำหนดให้ชำระภายใน 6 เดือนแรก หรือปิดบัญชีภายใน 6 เดือนแรก ร้อยละ 3 ของวงเงินกู้ที่ได้รับอนุมัติ

1.6 ธนาคารยูโอบี (ธนาคารยูโอบี, 2551 สินเชื่อบุคคล ธนาคารยูโอบี. แผ่นพับ)

ธนาคารยูโอบียังออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อบุคคลเรียกว่า UOB Cash Plus ซึ่งจะอนุมัติสินเชื่อเป็นวงเงินสามารถเบิกถอนได้ด้วยบัตร ATM จากเครื่อง ATM ธนาคารยูโอบี และเครื่อง ATM ทั่วโลกที่มีเครื่องหมาย ATM Pool และ PLUS โดยทุกครั้งที่ชำระคืนเงินจะคืนกลับให้สามารถเบิกถอนได้ต่อไป ซึ่งไม่ต้องมีหลักทรัพย์ หรือผู้ค้ำประกัน วงเงินสูงสุด 3 เท่าของเงินเดือน สูงสุดถึง 1.0 ล้านบาท ผ่อนชำระเต็มจำนวน หรือชำระขั้นต่ำร้อยละ 5 ของยอดเงินต้นคงค้างและบวกดอกเบี้ย ขั้นต่ำ 500 บาท

1.6.1 อัตราดอกเบี้ย

- รายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 15,000-24,999 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 28 ต่อปี
- รายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 25,000-49,999 บาท คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 27 ต่อปี
- รายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 25 ต่อปี

1.6.2 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าใช้จ่ายในการติดตามทวงถามหนี้ คิดค่าธรรมเนียม 250 บาท/ครั้ง
- ค่าออกบัตรใหม่ กรณีหาย/ชำรุด 200 บาท/ครั้ง
- ค่าขอใบแจ้งยอดบัญชีของแต่ละงวด (ชุดที่ 2 เป็นต้นไป) 100 บาท ครั้ง/งวด

การสรุปยอดบัญชี

- ค่า ขอรหัสประจำตัวบัตรใหม่ทดแทนรหัสเดิม 100 บาท/ครั้ง
- ค่าตรวจสอบรายการ 200 บาท/ครั้ง

1.7 ธนาคารไทยพาณิชย์ (ธนาคารไทยพาณิชย์, 2551 ลินเชื่อ Speedy. แผ่นพับ)

ธนาคารไทยพาณิชย์ยังออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อบุคคลเรียกว่า ลินเชื่อหมุนเวียน Speedy Cash ซึ่งจะอนุมัติสินเชื่อเป็นวงเงินสามารถเบิกถอนได้ด้วยบัตร ATM จากเครื่อง ATM Pool ทั่วประเทศ โดยทุกครั้งที่ชำระคืนวงเงินจะคืนกลับให้สามารถเบิกถอนได้ต่อไป ซึ่งไม่ต้องมีหลักทรัพย์ หรือผู้ค้ำประกัน จำนวนเงินสูงสุด 3.5 เท่าของเงินเดือน สูงสุดถึง 0.75 ล้านบาท ผ่อนชำระเต็มจำนวน หรือชำระขั้นต่ำ ร้อยละ 5 ของยอดเงินต้นคงค้างและบวกดอกเบี้ย ขั้นต่ำ 500 บาท

1.7.3 อัตราดอกเบี้ย

- คิดดอกเบี้ย ร้อยละ 28 ต่อปี

1.7.4 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าอากรแสตมป์ ร้อยละ 0.05 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ
- ค่าขอใบแจ้งยอดบัญชีของแต่ละงวด (ชุดที่ 2 เป็นต้นไป) 50 บาท/ครั้ง

1.8 ธนาคารไทยธนาคาร (ธนาคารไทยธนาคาร, 2551 ลินเชื่อบุคคล เพอร์ซันนัลแคช แผ่นพับ)

ธนาคารไทยธนาคารได้ออกผลิตภัณฑ์สินเชื่อบุคคลเรียกว่า ลินเชื่อบุคคล เพอร์ซันนัลแคช เอ็กซ์ตร้าลอง (Personal Cash Xtra Long) ซึ่งจะอนุมัติสินเชื่อโดยไม่ต้องมีหลักทรัพย์ หรือผู้ค้ำประกัน จำนวนเงินสูงสุด 5 เท่าของรายได้ประจำ สูงสุดถึง 1.5 ล้านบาท ผ่อนชำระนานสูงสุด 84 เดือน โดยผ่อนชำระแบบลดต้นลดดอก

1.8.1 อัตราดอกเบี้ย

- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 30,000-49,999 บาท คิดดอกเบี้ย CLR+ร้อยละ 8 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 50,000-89,999 บาท คิดดอกเบี้ย CLR+ร้อยละ 6 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 90,000-199,999 บาท คิดดอกเบี้ย CLR+ร้อยละ 3 ต่อปี

- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 200,000-999,999 บาท คิดดอกเบี้ย CLR+ร้อยละ 1 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 1,000,000-1,199,999 บาท คิดดอกเบี้ย CLR+ร้อยละ 2 ต่อปี
- วงเงินอนุมัติตั้งแต่ 1,200,000-1,500,000 บาท คิดดอกเบี้ย CLR+ร้อยละ 4 ต่อปี

ทั้งนี้ดอกเบี้ยสูงสุดกรณีปกติ(รวมทั้งค่าปรับ ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียมใด ๆ) รวมกันไม่เกินร้อยละ 28 ต่อปี

1.8.2 ค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียม

- ค่าธรรมเนียมในกรณีชำระหนี้เสร็จสิ้นก่อนกำหนดเวลาภายใน 1 ปีแรก อัตราร้อยละ 5 ของจำนวนเงินกู้ (ขั้นต่ำ 3,000 บาท สูงสุดไม่เกิน 10,000 บาท)
- ค่าธรรมเนียมการชำระคืนต้องงวดเกินกว่าที่ธนาคารกำหนดภายใน 1 ปีแรก อัตราร้อยละ 5 ของจำนวนเงินที่มีการชำระเกิน
- ค่าอากรแสตมป์ อัตราร้อยละ 0.05 ของจำนวนเงินกู้ (สูงสุดไม่เกิน 10,000 บาท)
- ค่าติดตามทวงถามหนี้ 200 บาท/ครั้ง

2. รูปแบบการบริหารเงินบุคคล (สุขใจ น้ำผุด, 2539)

การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายสิ่ง อาทิเช่น อาชีพ รายได้ วิธีการดำเนินชีวิตบุคคล เป็นต้น โดยในส่วนของทางเลือกอาชีพ และรายได้ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล ผู้ที่มีอาชีพดี รายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี หรูหราและสะดวกสบายกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย และเช่นเดียวกันก็ย่อมสามารถที่จะกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนให้สูงกว่าได้ด้วย

แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตาม ก็ควรที่จะมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถจะทำได้ และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นควรกำหนดตั้งเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งในแผนระยะสั้น ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการบริหารสินทรัพย์ สภาพคล่อง เช่น เงินสด เงินฝาก ต่าง ๆ รวมทั้งการใช้เงินกู้หรือเครดิตอื่น ๆ สำหรับเรื่องการใช้เงินเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยนั้นเป็นได้ทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว เพราะอาจใช้วิธีเช่าหรือซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองก็ได้ ส่วนในแผนระยะยาวนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสร้างฐานะความมั่นคงไว้ให้บุคคลในอนาคต เช่น การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ การซื้อสิ่งหาริมทรัพย์เพื่อสะสมไว้ เป็นต้น

2.1 การวางแผนการเงินในแต่ละช่วงชีวิตของบุคคล (Personal Financial Planning Life Cycle)

ความสามารถในการหารายได้ของบุคคลในแต่ละช่วงชีวิต หรือในแต่ละวัยจะแตกต่างกัน นอกจากนั้นภาระความรับผิดชอบในครอบครัวในแต่ละช่วงก็จะต่างกันด้วย ดังนั้นบุคคลจึงจำเป็นต้องวางแผนการเงิน เพื่อให้สอดคล้องกับภาระที่มีอยู่ เพื่อให้ทุกช่วงชีวิตของครอบครัวมีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง ลักษณะการเงินในแต่ละช่วงของครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 5 ระยะ คือ

2.1.1 ระยะเริ่มตั้งครอบครัว ระยะนี้ครอบครัวเพิ่งแต่งงานใหม่ยังไม่มีบุตร แต่ละฝ่ายมีรายได้ไม่มากนัก อาจมีทรัพย์สินเดิมอยู่บ้าง เช่น รถยนต์หรือเงินออกจำนองหนึ่ง หรือบางคนอาจจะเริ่มต้นด้วยความเป็นหนี้ก็มี ในช่วงนี้ความจำเป็นในการใช้เงินของครอบครัวจะมีน้อย การใช้จ่ายสำหรับอาหาร เสื้อผ้ามีไม่มากนัก การพักผ่อนบันเทิงมีอยู่บ้าง เนื่องจากมีเวลาว่าง ในระยะนี้เป็นโอกาสอันดีที่จะหาซื้อของใช้จำเป็นในครอบครัวและเก็บออมไว้ในยามฉุกเฉิน หรือเก็บออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง

2.1.2 ระยะขยายครอบครัว ช่วงนี้เริ่มต้นจากการมีบุตร จนถึงระยะที่บุตรเข้าสู่วัยรุ่น ระยะนี้ครอบครัวต้องมีภาระใช้จ่ายสูง ขณะเดียวกันความสามารถในการหารายได้ของครอบครัวในช่วงนี้ก็สูงด้วย รายจ่ายส่วนใหญ่ ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า การรักษาพยาบาล การศึกษาของบุตร และจะมีการวางแผนการใช้เงินเพื่อสร้างหลักประกันให้แก่ครอบครัว ซึ่งได้แก่ การประกันชีวิตที่ให้ความคุ้มครองถึงบุตรด้วย การซื้อบ้านเป็นของตนเอง ตลอดจนการเก็บออมไว้สำหรับการศึกษาขั้นสูงของบุตรในอนาคต

2.1.3 ระยะการแยกย้ายครอบครัว ช่วงนี้เริ่มเมื่อบุตรสำเร็จการศึกษาออกหางานทำและแยกย้ายไปตั้งครอบครัวใหม่ ซึ่งระยะนี้ครอบครัวจะเก็บเงินออมได้และเป็นการดีที่จะเก็บออมเงินไว้ในยามชรา การใช้จ่าย ได้แก่ ด้านอาหาร เสื้อผ้า ซึ่งมีไม่มากนัก แต่รายจ่ายเพื่อการพักผ่อนจะสูงขึ้น บางครอบครัวอาจมีค่าใช้จ่ายเพื่อสร้างธุรกิจ ที่อยู่อาศัยให้บุตรด้วย

2.1.4 ระยะช่วงกลางของครอบครัว ระยะนี้เริ่มต้นจากเฉพาะที่มีสามีภรรยา เพราะลูก ๆ แต่งงานไปหมดแล้ว จนถึงก่อนเกษียณหรือก่อนเป็นม่าย รายได้ของครอบครัวจะไม่เพิ่มขึ้นมากนัก การใช้จ่ายค่าอาหาร เสื้อผ้าลดลง แต่ค่ารักษาพยาบาลจะสูงขึ้น บางครอบครัวอาจได้รับเงินช่วยเหลือจากบุตร การใช้จ่ายเพื่อการซ่อมแซมสิ่งต่าง ๆ จะมีมากขึ้น เนื่องจากสิ่งของต่าง ๆ เริ่มหมดอายุการใช้งาน ช่วงนี้ครอบครัวสามารถเก็บออมได้บ้าง แต่ก็คงต้องนำไปจ่ายเป็นค่าหมอ ค่ายา เสียมากกว่า

2.1.5 ระยะเมื่อเข้าสู่วัยชรา ช่วงนี้เริ่มตั้งแต่เกษียณอายุออกจากงาน ระยะนี้ครอบครัวจึงมีรายได้จำกัด เพราะต้องอาศัยเงินจากบำนาญบำนาญ หรือดอกผลจากทรัพย์สินต่าง ๆ ที่ได้ลงทุนไว้

เท่านั้น การใช้จ่ายชดเชยจึงต้องประหยัด แต่สิ่งที่ประหยัดไม่ได้คือ ค่ารักษาสุขภาพ เพราะเป็นความจำเป็นสำหรับบุคคลในวัยนี้

2.2 ภาวะเงินเฟ้อกับการวางแผนทางการเงิน (Inflation And Financial Planning)

เงินเฟ้อ (Inflation) คือ ภาวะที่ระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง อันมีสาเหตุมาจากความต้องการสินค้ามีมาก หรืออาจเป็นเพราะต้นทุนของสินค้าและบริการมีราคาสูงขึ้นก็ได้ ซึ่งเมื่อเกิดเงินเฟ้อแล้วจะทำให้เงินมีค่าลดลง การพิจารณาว่าขณะใดมีภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้นหรือไม่นั้น ดูได้จากการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index : CPI) ซึ่งจัดทำโดยกองดัชนีราคา กระทรวงพาณิชย์ ดัชนีราคาผู้บริโภคจะเป็นข้อมูลตัวเลขที่ชี้ให้เห็นว่าในขณะหนึ่งขณะใด ราคาสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการบริโภคมีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด ข้อมูลที่นำมาใช้ทำดัชนีผู้บริโภคนั้น เจ้าหน้าที่จะออกไปเก็บข้อมูลจากราคาสินค้าและบริการในหมวดสำคัญ ๆ แล้วนำมาเปรียบถ่วงน้ำหนักตามความจำเป็นในการใช้สินค้าและบริการนั้นของครัวเรือน แล้วดูว่าสินค้าเหล่านั้น ราคามีแนวโน้มสูงขึ้นมากน้อยเพียงใด ซึ่งในการทำดัชนีราคาจะเลือกข้อมูลของปีหนึ่งปีใดไว้เป็นปีฐาน และใช้ราคาที่ลุ่มมาได้เปรียบเทียบกับราคาของปีฐานเพียงดูว่าดัชนีราคาผู้บริโภคแต่ละขณะเพิ่มขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงจากปีฐานอย่างไร ถ้าดัชนีราคาสูงขึ้นแสดงว่ามีเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น ซึ่งรัฐบาลจะยอมให้อัตราเงินเฟ้อเกิดขึ้นได้ระดับหนึ่งเท่านั้น เพราะถ้าระดับเงินเฟ้อสูงเกินไปจะมีผลเสียต่อการบริโภค การจ้างงาน และการลงทุน อันเป็นผลกระทบต่อความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศ

เมื่อมีเงินเฟ้อเกิดขึ้น ย่อมส่งผลกระทบต่อการวางแผนการเงินของบุคคลอย่างแน่นอน ดังนั้น ในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางแผนเป้าหมายระยะยาว จะต้องคำนึงถึงเรื่องของเงินเฟ้อด้วย เงินเฟ้อจะมีผลกระทบต่อบุคคลทั้งค่าใช้จ่ายและรายได้ ในเรื่องของรายได้นั้นในภาวะเงินเฟ้อบุคคลจะต้องมีรายได้ที่จะนำมาใช้ในการดำรงชีพสูงขึ้นด้วย ส่วนเรื่องค่าใช้จ่ายแน่นอนว่า ราคาสินค้าและบริการสูงขึ้นจำเป็นต้องจ่ายเงินมากกว่ากว่าเดิมในการซื้อหาสินค้าและบริการ เงินเฟ้อจะส่งผลกระทบต่อคนบางกลุ่ม พวกที่มีรายได้ประจำ เช่น ข้าราชการ ลูกจ้างที่มีเงินเดือนประจำจะเดือดร้อน แต่เงินเฟ้อจะเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลบางกลุ่ม เช่น คนที่เป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ เพราะราคาสินทรัพย์พวกนี้จะสูงขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อ คนที่กู้ยืมมาใช้ก็ได้เปรียบเพราะยังคงชำระหนี้เงินกู้คืนจำนวนเท่าเดิม ซึ่งเงินจำนวนนี้มีค่าลดลงกว่าตอนที่กู้มา

จากการวางแผนการเงินในแต่ละช่วงชีวิตของบุคคลจะเห็นว่าในระยะต่าง ๆ ของครอบครัว จะมีการใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน โดยระยะขยายครอบครัวเป็นระยะที่ต้องมีการใช้จ่ายสูง ขณะเดียวกันความสามารถในการหารายได้ของครอบครัวในช่วงนี้ก็จะสูงด้วย จึงน่าที่จะเป็นระยะที่มีความต้องการสินเชื่อหรือเงินกู้ และมีความสามารถผ่อนชำระหนี้กับธนาคารได้ดี และจากการศึกษา

กลยุทธ์การวางแผนการเงินอย่างมีประสิทธิภาพในภาวะเงินเฟ้อ จะเห็นถึงความจำเป็นในการก่อหนี้ เพื่อช่วยเพิ่มความมั่งคั่งที่แท้จริงให้กับบุคคล

3. พฤติกรรมการบริโภคข้ามเวลา (ชยันต์ ตันติวัสดาการ. 2543: 77-94)

การตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคอาจต้องเลือกระหว่างการบริโภคสินค้าในปัจจุบันหรือสินค้าในอนาคตอีกด้วย ซึ่งถ้าหากผู้บริโภคต้องการบริโภคสินค้าในอนาคตมากขึ้น ก็จะต้องลดการบริโภคในปัจจุบันลง แล้วเก็บออมนำไปลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อให้เกิดดอกผลสำหรับการบริโภคในอนาคต การตัดสินใจเลือกสัดส่วนการบริโภคระหว่างปัจจุบันกับอนาคตนี้เรียกว่า **การบริโภคข้ามเวลา (Inter-temporal Consumption)**

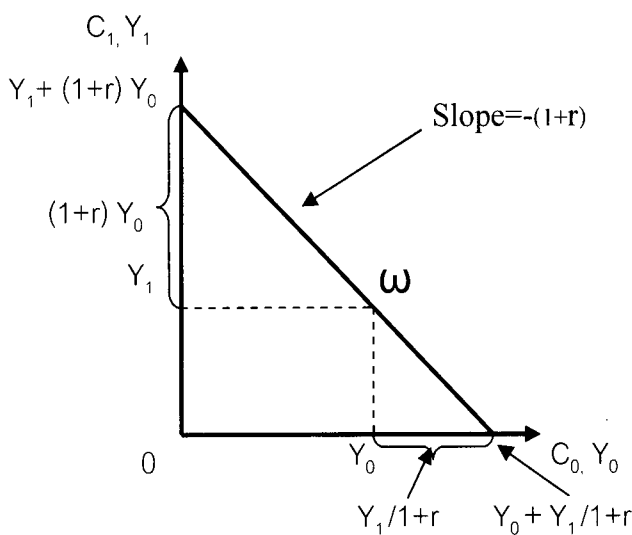
3.1 คุณภาพการบริโภคข้ามเวลาอย่างง่าย

ข้อสมมุติ

1. เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ได้ด้วยภาพสองมิติ ในที่นี้จะสมมุติให้สินค้าเพียงสองชนิดเท่านั้น คือสินค้าที่บริโภคในเวลาปัจจุบัน (กำกับด้วยเลข 0) และที่บริโภคในอนาคต (กำกับด้วยเลข 1) ปริมาณที่ผู้บริโภคเลือกบริโภคในเวลาปัจจุบันคือ C_0 ส่วนในอนาคตคือ C_1 โดยแต่ละตัวเป็นตัวแทนของสินค้าทุกชนิด (Composite Commodity) ในแต่ละช่วงเวลา
2. ให้ราคาสินค้าในปัจจุบัน คือ P_0 มีค่าเท่ากับ 1 บาทต่อหน่วย ดังนั้นจำนวนหน่วยของสินค้า จึงเป็นตัววัดมูลค่าของสินค้าและรายได้ที่ผู้บริโภคมีอยู่ด้วย
3. ผู้บริโภคจะแสวงหาความพอใจสูงสุด โดยการจัดสรรการบริโภคในปัจจุบันและอนาคตผ่านการออม หรือการกู้ยืม
4. ผู้บริโภคมีสินค้าหรือรายได้ดั้งเดิม (ก่อนเริ่มการตัดสินใจจัดสรร) ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า **ทรัพยากรเริ่มต้น (Endowment)** เท่ากับ Y_0 ในปัจจุบัน และเท่ากับ Y_1 ในอนาคต โดยระบบเศรษฐกิจยังไม่มีการผลิตและการลงทุนใด ๆ
5. ระบบเศรษฐกิจมีตลาดเงิน สำหรับการออมเพื่อการบริโภคในอนาคต โดยที่ผู้บริโภคสามารถนำสินค้าหรือเงินไปให้สินเชื่อ (Lending) ได้ และผู้ที่มีสินค้าหรือรายได้ในปัจจุบันไม่เพียงพอ ก็จะสามารถกู้ยืม (Borrowing) มาใช้ก่อนได้ โดยสมมุติให้อัตราดอกเบี้ยทั้งการให้สินเชื่อและการกู้ยืมมีค่าเท่ากับ r บาทต่อปี

3.1.1 เส้นงบประมาณของการบริโภคข้ามเวลา

จากจำนวนทรัพยากรเริ่มต้น (Endowment) Y_0 และ Y_1 ซึ่งแสดงด้วยจุด ω ในภาพที่ 3.1 ผู้บริโภคมีทางเลือกสามทางคือ บริโภคตามจำนวนสินค้าที่มีอยู่ หรือให้สินเชื่อเพื่อให้มีสินค้าบริโภคในอนาคตมากขึ้น หรือกู้ยืมมาให้เพิ่มขึ้นในปัจจุบันซึ่งจะต้องมีการจ่ายหนี้ในอนาคต

ภาพประกอบ 3 เส้นงบประมาณของการบริโภคข้ามเวลา

เส้นงบประมาณกรณีให้สินเชื่อ (Lending)

จากทรัพยากรเริ่มต้น ω ถ้าผู้บริโภคเลือกที่จะไม่บริโภคเลยในปัจจุบัน แต่นำ Y_0 ทั้งหมดไปให้สินเชื่อ ที่อัตราดอกเบี้ย r บาทต่อปี จะได้รับผลตอบแทนเท่ากับ $(1+r) Y_0$ บาทในปีต่อมา ทำให้สามารถขยายขอบเขตความเป็นไปได้ในการเลือกบริโภคจากจุด ω ไปจนถึงจุดตัดแกนตั้งซึ่งเท่ากับ $Y_1 + (1+r) Y_0$ ซึ่งก็คือ **มูลค่าอนาคต (Future Value)** ของทรัพยากรเริ่มต้นทั้งหมดนั่นเอง ดังนั้นเส้นงบประมาณในกรณีนี้คือเส้นที่ลากจากจุด ω ไปจนถึงจุดตัดแกนตั้ง โดยมีค่าความชันเท่ากับ

$$\frac{-(1+r) Y_0}{Y_0} = - (1+r)$$

เส้นงบประมาณกรณีกู้ยืม (Borrowing)

ถ้าผู้บริโภคต้องการบริโภคในปัจจุบันมากกว่าทรัพยากรเริ่มต้นที่มีอยู่ก็ต้องกู้ยืมเงินมาบริโภค สมมติว่าเขาสามารถกู้ยืมเงินมาได้สูงสุดเท่ากับ B บาท และถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเท่ากับ r เช่นเดียวกันกับเงินฝาก ดังนั้นจำนวนเงินที่เขาต้องจ่ายคืนในปีหน้าจะเท่ากับ $(1+r) B$ ซึ่งเงินจำนวนนี้จะต้องมีค่าไม่เกิน Y_1 ดังนั้นเขาจะกู้ยืมเงินได้สูงสุดเท่ากับ

$$B = \frac{Y_1}{1+r}$$

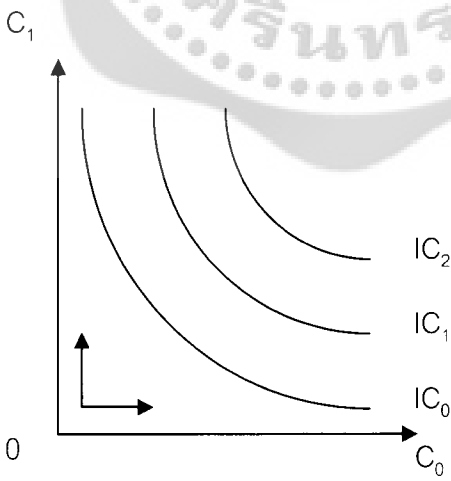
การกู้ยืมเงินทำให้เราสามารถขยายขอบเขตของการบริโภคจากจุด ω ไปจนถึงจุดตัดแกนนอนซึ่งเท่ากับ $Y_0 + Y_1/(1+r)$ ซึ่งเป็น **มูลค่าปัจจุบัน** (Present Value) ของทรัพยากรเริ่มต้นทั้งหมดนั่นเอง ดังนั้นเส้นงบประมาณในกรณีนี้ คือเส้นที่ลากจากจุด ω ไปจนถึงจุดตัดแกนนอน โดยมีค่าความชันเท่ากับ

$$\frac{-Y_1}{Y_1/(1+r)} = -(1+r)$$

โดยสรุปแล้วเส้นงบประมาณคือเส้นที่แสดงความเป็นไปได้ในการบริโภคของปัจจุบันและอนาคตจะเป็นเส้นตรงที่ลากผ่านจุดทรัพยากรเริ่มต้น หรือ ω โดยมีค่าความชันเท่ากับ $-(1+r)$ ซึ่งเปรียบเสมือนอัตราแลกเปลี่ยนสินค้าในตลาดสินค้าข้ามเวลา นอกจากนี้เส้นงบประมาณยังมีจุดตัดแกนตั้งเท่ากับมูลค่าอนาคตของทรัพยากรเริ่มต้น และจุดตัดแกนนอนเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของทรัพยากรเริ่มต้นด้วย

3.1.2 เส้นความพอใจเท่ากันของการบริโภคข้ามเวลา

เส้นความพอใจเท่ากันระหว่างสินค้าข้ามเวลามีคุณสมบัติเช่นเดียวกับของกรณีสินค้าในช่วงเวลาเดียว โดยเป็นเส้นที่แสดงส่วนผสมระหว่างการบริโภคสินค้าในปัจจุบัน C_0 และการบริโภคสินค้าในอนาคต C_1 ที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจเท่ากัน

ภาพประกอบ 4 เส้นความพอใจเท่ากันของการบริโภคข้ามเวลา

เส้นความพอใจเท่ากันจะตัดกันเองไม่ได้ เส้นที่อยู่สูงกว่าจะให้ความพอใจที่สูงกว่า โดยมีความชันเป็นลบเนื่องจากเป็นสินค้าดี (Goods) ด้วยกันทั้งสองช่วงเวลา แต่ละเส้นควรเป็นเส้นที่

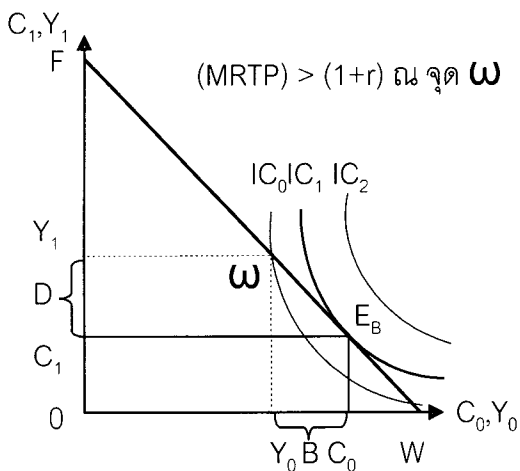
โค้งเข้าหาจุดกำเนิด (Convex to Origin) ซึ่งแสดงการทดแทนกันที่ไม่สมบูรณ์ (Imperfect Substitution) และระยะห่างระหว่างเส้นความพอใจแต่ละคู่จากซ้ายไปขวาต้องไม่แตกต่างกันมากนัก ทำให้เส้น Income Consumption Curve มีความชันเป็นบวก และเนื่องจากทั้ง C_0 และ C_1 ต่างเป็นตัวแทนของสินค้าทุกชนิดเหมือนกัน (เพียงแต่อยู่ต่างช่วงเวลา) จึงต้องเป็นสินค้าปกติ (Normal Goods) ทั้งคู่ ทำให้มีการบริโภคมากขึ้นเมื่อรายได้สูงขึ้น (แม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกัน)

อัตราการทดแทนส่วนเพิ่มระหว่างเวลา

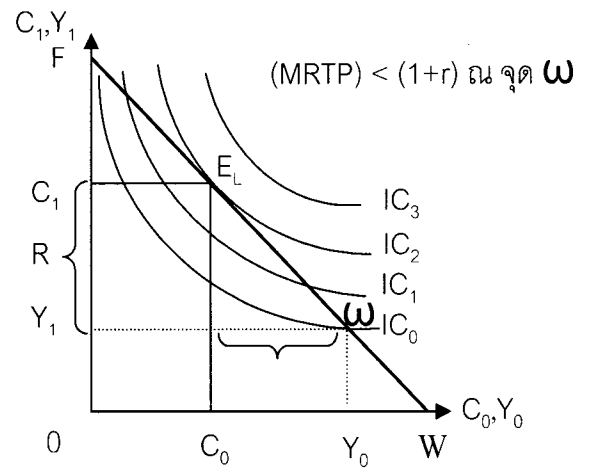
ค่าความชันของเส้นความพอใจเท่ากันของการบริโภคข้ามเวลาเรียกว่า **อัตราการทดแทนส่วนเพิ่มระหว่างเวลา** หรือ Marginal Rate of Time Preference (MRTP) และเพื่อให้สอดคล้องกับค่าความชันของเส้นงบประมาณซึ่งมี r เป็นอัตราดอกเบี้ยของตลาด ในที่นี้ MRTP จะถูกนิยามให้เท่ากับ $-(1+p)$ โดยที่ p คือ **อัตราดอกเบี้ยเฉพาะบุคคล** (Subjective Interest Rate) ของผู้บริโภค ดังนั้นค่าของ MRTP จะแสดงถึงสัดส่วนของปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคยินดีเสียสละการบริโภคในอนาคต เพื่อให้ได้สินค้ามาบริโภคในปัจจุบันเพิ่มอีก 1 หน่วย

3.1.3 คุณภาพของการให้สินเชื่อและกู้ยืม

ในกรณีที่เส้นความพอใจเท่ากันมีค่าความชันมากกว่าของเส้นงบประมาณหรือ $1+p > 1+r$ ดังแสดงในภาพที่ 3.3 แสดงว่าตลาดเงินจะสามารถจ่ายผลตอบแทนจากการให้สินเชื่อในอัตราต่ำกว่าที่เขายินดีจะรับ นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นด้วยว่า ผู้บริโภคยินดีที่จะเสียสละ C_1 เพื่อแลกกับการได้บริโภค C_0 เพิ่มอีกหนึ่งหน่วยในอัตราที่สูงกว่าต้นทุนค่าเสียโอกาสที่เขาจะได้ถ้านำเงินไปฝากในสถาบันการเงินหรือต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำกว่าที่ตั้งใจไว้ ดังนั้นการกู้ยืมย่อมจะให้ความพอใจแก่เขามากกว่าการฝากเงิน ดังนั้นจุดดุลยภาพการบริโภคในกรณีนี้จึงควรที่จะอยู่ทางขวาของจุด W บนเส้นงบประมาณ FW เช่นที่จุด E_B ซึ่งเป็นจุดที่ความชันของเส้นความพอใจเท่ากันมีค่าเท่ากับของเส้นงบประมาณพอดี ที่จุดดุลยภาพนี้เขาจะกู้ยืมเท่ากับ B ทำให้สามารถบริโภคในปีปัจจุบันเท่ากับ $C_0 = Y_0 + B$ และจะต้องคืนเงินกู้เท่ากับ $D = (1+r)B$ ทำให้มีเหลือบริโภคในปีหน้าเท่ากับ $C_1 = Y_1 - D$

ภาพประกอบ 5 ดุลยภาพการกู้ยืม

ภาพประกอบ 6 ดุลยภาพการปล่อย

ดุลยภาพของการให้สินเชื่อ

เมื่อพิจารณาภาพที่ 3.4 ณ จุด ω เส้นความพอใจเท่ากัน จะมีค่าความชันน้อยกว่าความชันของเส้นงบประมาณ หรือ $1+r > 1+p$ แสดงว่าตลาดเงินจ่ายผลตอบแทนจากการออมมากกว่าอัตราที่ผู้บริโภคยินดีที่จะรับ หรือจ่ายอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่สูงกว่าที่ตั้งใจเอาไว้ ดังนั้นการเก็บออมไว้ในอนาคตจะให้ความพอใจแก่เขามากกว่าการบริโภคในปัจจุบัน ดังนั้นดุลยภาพการบริโภคในกรณีนี้จึงควรอยู่ทางซ้ายของจุด ω บนเส้นงบประมาณ FW การให้สินเชื่อนี้จะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ตราบเท่าที่ $1+r > 1+p$ อย่างไรก็ดีการเคลื่อนที่ไปทางซ้ายของจุดดังกล่าว จะทำให้ค่าของ MRTP เพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้บริโภคมียุทธศาสตร์ C_0 น้อยลง และมี C_1 เพิ่มขึ้น ในที่สุดก็จะมีจุดหนึ่งที่ค่า $1+r = 1+p$ ผู้บริโภคก็就不用การให้สินเชื่อเพิ่มขึ้นอีกต่อไป และกลายเป็นจุดดุลยภาพ E_L ในที่สุด ที่จุดนี้ค่าความชันของเส้นความพอใจเท่ากันจะมีค่าเท่ากับของเส้นงบประมาณ โดยเขาจะให้สินเชื่อเท่ากับ L มีเงินเหลือบริโภคในปีปัจจุบันเท่ากับ $C_0 = Y_0 - L$ และจะได้รับผลตอบแทนจากการให้สินเชื่อเท่ากับ $R = (1+r)L$ ทำให้มีเงินเหลือบริโภคในปีหน้าเท่ากับ $C_1 = Y_1 + R$

จะเห็นได้ว่าการที่ดุลยภาพการบริโภคจะเป็นการกู้ยืม หรือการให้สินเชื่อนั้นขึ้นอยู่กับตำแหน่งของ ω และค่าความชันของเส้นความพอใจที่จุดทรัพยากรเริ่มต้น (ซึ่งถูกกำหนดโดยค่าของอัตราดอกเบี้ยเฉพาะบุคคล (Private Discount Rate) หรือ p) ว่าจะมีค่ามากหรือน้อยกว่าค่าความชันของเส้นงบประมาณ (ซึ่งถูกกำหนดโดยอัตราดอกเบี้ยของตลาด หรือ R)

4. แนวคิดเกี่ยวกับสินเชื่อ (ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ. 2535: 51-57)

สินเชื่อและหนี้สินเป็นสิ่งสิ่งเดียวกัน แต่พิจารณาจากคนละด้านกัน และสินเชื่อและหนี้สินต่างกันก็เป็นพันธะที่จะต้องจ่ายในอนาคต อันเนื่องจากเงินถูกใช้อย่างแพร่หลายในการเป็นมาตรฐานในการชำระหนี้ในอนาคต สินเชื่อและหนี้สินจึงเป็นพันธะที่จะต้องจ่ายเงินจำนวนที่คงที่จำนวนหนึ่งถ้าพิจารณาในแง่ของผู้ที่จะได้รับการชำระเงินอนาคต พันธะนั้นก็คือสินเชื่อ หรืออำนาจในการที่จะเรียกร้องให้ผู้อื่นชำระเงินให้แก่เขา แต่ถ้าหากพิจารณาในแง่ของผู้ที่มีพันธะที่จะต้องจ่ายเงินในอนาคต พันธะก็คือหนี้สิน เนื่องจากสินเชื่อและหนี้สินเป็นสิ่งเดียวกัน แต่มองคนละด้านดังได้กล่าวแล้ว ปริมาณของหนี้สินที่คงค้างอยู่ ณ ขณะหนึ่งขณะใด จึงย่อมต้องเท่ากัน ปริมาณของสินเชื่อที่มีอยู่ในขณะนั้น

หน้าที่ทางเศรษฐกิจของสินเชื่อ หน้าที่พื้นฐานทางเศรษฐกิจของสินเชื่อและเครื่องมือทางการเงินอาจพิจารณาระบบเศรษฐกิจแบบง่าย ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยเศรษฐกิจซึ่งเป็นผู้จ่าย (Spending Units) หรือครัวเรือน (Households) ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น 1 เดือน แต่ละครัวเรือนจะได้รับรายได้ในรูปของตัวเงิน ซึ่งเป็นผลตอบแทนจากการที่ครัวเรือนนั้นมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจ ในระบบเศรษฐกิจใด ๆ ก็ตาม เราอาจแบ่งครัวเรือนได้เป็น 3 ประเภทตามลักษณะของการใช้จ่าย คือ

4.1 ครัวเรือนที่มีการออกเท่ากับศูนย์ (Zero Savers) คือ ครัวเรือนที่ใช้จ่ายในการบริโภคในปัจจุบันเท่ากับรายได้ปัจจุบันที่ได้รับพอดี

4.2 ครัวเรือนที่มีการออกเกินบวก หรือ เรียกสั้น ๆ ว่าผู้ออม (Savers) หรือผู้มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย (Surplus Units) คือครัวเรือนที่ใช้จ่ายในการบริโภคในปัจจุบันน้อยกว่ารายได้ปัจจุบันที่ได้รับ

4.3 ครัวเรือนที่มีการออกเกินลบ (Dissaves) หรือผู้ที่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ (Deficit Units) คือ ครัวเรือนที่ใช้จ่ายในการบริโภคในปัจจุบันมากกว่ารายได้ปัจจุบันที่ได้รับ แต่โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ครัวเรือนส่วนใหญ่จะเป็นประเภทที่ 2 และประเภทที่ 3 ดังนั้น จึงควรพิจารณาว่า เหตุใดครัวเรือนจึงเลือกที่จะเป็นผู้ออม (ประเภทที่ 2) หรือเลือกที่จะเป็นผู้มีการออมเกินลบ (ประเภทที่ 3) และเหตุใดในบางเวลาครัวเรือนอาจเป็นผู้ออม แต่ในบางเวลากลับเป็นผู้มีการออมเกินลบ หน้าที่ทางเศรษฐกิจของสินเชื่ออาจจะแบ่งออกได้เป็น 3 ประการดังนี้

4.3.1 สินเชื่อและการบริโภค ปัญหาหนึ่งที่แต่ละครัวเรือนจะต้องประสบก็คือ การจัดสรรการบริโภคของเขาให้เหมาะสมตามเวลาโดยคำนึงว่า จากรายได้ที่เขามีอยู่ในปัจจุบันและรายได้ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต ถ้าหากเขาใช้จ่ายในการบริโภคมากในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เขาก็จะต้องใช้จ่ายในการบริโภคน้อยลงในช่วงเวลาอื่น เพื่อที่จะทำให้เขาได้รับอรรถประโยชน์รวมหรือความพอใจสูงสุด แต่ละบุคคลจะต้องคำนึงถึงรายได้ปัจจุบันของเขา รายได้ในอนาคต ความต้องการในปัจจุบันและ

ความต้องการในอนาคต และความต้องการในอนาคตในขณะใดขณะหนึ่ง แต่แต่ละบุคคลจะให้ความสำคัญแก่การบริโภคในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับบริโภคในอนาคตที่แตกต่างกันออกไป แม้กระทั่งบุคคล 2 คน ซึ่งต่างก็มีรายได้ปัจจุบัน รายได้ในอนาคต ความต้องการในปัจจุบัน และความต้องการในอนาคตเหมือนกันทุกประการ ก็ยังให้ความสำคัญแตกต่างกัน

เมื่อแต่ละบุคคลให้คุณค่าหรือความสำคัญแก่การบริโภคในปัจจุบันและการบริโภคในอนาคตแตกต่างกัน แต่ละบุคคลก็อาจจะได้รับอรรถประโยชน์หรือความพอใจเพิ่มขึ้นได้โดยการแลกเปลี่ยนกันระหว่างการบริโภคในปัจจุบันกับการบริโภค คนที่ให้ความสำคัญแก่การบริโภคในปัจจุบันน้อยกว่าสามารถที่จะโอนการออมในปัจจุบันของเขา ซึ่งแสดงถึงสิทธิที่มีต่อสินค้าในปัจจุบันไปให้แก่ผู้คนที่ให้ความสำคัญแก่การบริโภคในปัจจุบันมากกว่า ผู้ยืมจะชดใช้จำนวนในการบริโภคในทันทีหรือเก็บออมไว้ต่อไปอีก ด้วยเหตุนี้ แต่ละบุคคลสามารถที่จะทำให้ตนเองได้รับความพอใจเพิ่มขึ้นได้โดยการจัดสรรการบริโภคของเหมาะสมตามเวลา ประสิทธิภาพการบริโภคในอนาคตก็จะมีประสิทธิภาพและกระทำได้ในขอบเขตจำกัด จนกระทั่งไม่อาจทำให้ความพอใจเพิ่มขึ้นได้ สมมติว่า ในสังคมแห่งหนึ่งยังไม่มีการใช้สินเชื่อ สังคมแห่งนี้มีสินทรัพย์เพียงสองชนิดเท่านั้น คือ สินทรัพย์กายภาพ (บ้าน ที่ดิน เครื่องประดับ สัตว์เลี้ยง ฯลฯ) เงิน เช่น เหรียญกษาปณ์หรือเงินกระดาษ ซึ่งไม่ได้รับผลตอบแทนในรูปอัตราดอกเบี้ย ผู้ต้องการจะบริโภคมากกว่ารายได้ปัจจุบันของเขาก็ต้องใช้จ่ายจากเงินที่เก็บหอมรอมริบไว้ หรือไม่ก็ขายสินทรัพย์ที่มีอยู่ออกไป ส่วนผู้ที่มีรายได้ปัจจุบันสูงกว่ารายจ่ายในการบริโภค และต้องการที่จะเก็บออมก็ไม่มีทางเลือกใด ๆ ในการที่จะเก็บออมมากนัก ทางเลือกที่เขามีอยู่ก็คือการสะสมเงินออมในรูปเงินเพิ่มขึ้นหรือไม่ก็นำไปซื้อสินทรัพย์กายภาพ การสะสมเงินเพิ่มขึ้นย่อมมีข้อดีในแง่ที่ทำให้ผู้ออมมีสภาพคล่องสูงขึ้น แต่ก็มีข้อเสีย คือ ไม่ได้รับผลตอบแทนใด ๆ การมีสินทรัพย์กายภาพเพิ่มขึ้นอาจทำให้ผู้ออมได้รับรายได้เพิ่มขึ้น แต่อาจจะมีค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้นด้วย

ดังนั้นเราสรุปได้ว่า สินเชื่อเพื่อการบริโภคมีความสำคัญ 3 ประการดังนี้คือ

4.3.1.1 ช่วยทำให้การบริโภคมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะสินเชื่อเพื่อการบริโภค ช่วยให้การบริโภคสามารถกระจายการบริโภคของเขาได้เหมาะสมตามกาลเวลา

4.3.1.2 ช่วยทำให้เกิดเครื่องมือทางการเงินซึ่งเป็นที่ยึดดูใจผู้ออม เพราะผู้ออมบางคนอาจมีความสนใจในสินทรัพย์ทางการเงินบางประเภทที่ให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย และเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีความปลอดภัยมากกว่า และมีสภาพคล่องสูงกว่าสินทรัพย์กายภาพบางประเภท ขณะเดียวกันก็เป็นสินทรัพย์ที่ดีกว่าเงินซึ่งไม่มีดอกเบี้ย

4.3.1.3 ช่วยกระตุ้นการขยายตัวของอุปสงค์ในรูปของตัวเงินที่มีต่อสินค้าและบริการ และช่วยรักษากระแสหมุนเวียนของรายได้ ดังเป็นที่ทราบแล้วว่า การออมคือการไม่ใช้จ่าย

รายได้ไปเพื่อการบริโภคในเวลาใดเวลาหนึ่ง ดังนั้นการออมจึงมีผลต่อการหดตัวของระบบเศรษฐกิจ เพราะทำให้อุปสงค์ในรูปของตัวเงินที่มีต่อสินค้าและบริการลดลง และทำให้กระแสการหมุนเวียนของรายได้ลดลง แต่ถ้าหากเงินที่ออมนั้นถูกโอนไปให้ผู้อื่นใช้จ่ายแทน การใช้จ่ายนี้ก็จะช่วยบรรเทาผลของการหดตัวของระบบเศรษฐกิจได้

4.3.2 สินเชื่อและการลงทุนนอกเหนือจากสินเชื่อที่ใช้ไปเพื่อการบริโภค
สินเชื่อส่วนใหญ่อีกจำนวนหนึ่งก็เกิดขึ้นในกระบวนการสะสมทุน สต็อกของสินค้าทุน ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

4.3.3 สินเชื่อและกระแสการหมุนเวียนของรายได้ ถ้าอัตราการขยายตัวของสินเชื่อน้อยเกินไป ระดับรายได้จะลดลง และถ้าหากอัตราการขยายตัวของสินเชื้อมากเกินไประดับรายได้จะเพิ่มขึ้นการที่เป็นเช่นนี้อาจอธิบายได้ดังนี้ สมมติว่าเราเริ่มต้นพิจารณาสถานการณ์ที่กระแสการหมุนเวียนของรายได้ประชาชาติหรือรายจ่ายของประชาชาติเท่ากับ 1,200 ล้านบาทต่อปี สมมติว่าระดับรายได้นี้เป็นระดับรายได้ที่มีการจ้างงานเต็มที่โดยปราศจากเงินเฟ้อ จำนวนเงินทั้งหมดนี้จะตกเป็นรายได้ของหน่วยเศรษฐกิจต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ เช่น ครัวเรือน หน่วยเศรษฐกิจรัฐบาล และอื่น ๆ ถ้าหน่วยเศรษฐกิจต่าง ๆ เหล่านี้ต่างก็ใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนเป็นจำนวนเท่ากับรายได้ ในปัจจุบัน รายได้ประชาชาติก็จะหมุนเวียนอยู่อัตราที่คงที่ รายได้ที่ได้รับทั้งหมดจากมูลค่าของผลผลิตจะหมุนเวียนกลับไปสู่ตลาดในรูปของรายจ่ายเพื่อการผลิต ซึ่งก็จะทำในระดับของผลผลิตและรายไดยังคงอยู่ในระดับเดิม

5. หนี้และสาเหตุของการเกิดหนี้สิน (ปิยะนุช ไปตะวนิช 2527: 5-6)

5.1 ความหมายของหนี้

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ฉบับที่ใช้ในปัจจุบันนี้มีได้ให้ความหมายของหนี้ไว้ แต่อย่างไรก็ตามเราพอที่จะให้ความหมายของคำว่าหนี้ได้โดยดูจากบทบัญญัติมาตรา 194 ซึ่งบัญญัติว่า "ด้วยอำนาจแห่งลูกหนี้ เจ้าหนี้อย่อมมีสิทธิจะเรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ อนึ่งการชำระหนี้ด้วยงดเว้นการอันใดอันหนึ่งก็ย่อมมีได้"

ซึ่งจากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวของกฎหมายพอจะสรุปได้ว่า หนี้เป็นความเกี่ยวพันทางกฎหมายระหว่างบุคคลสองฝ่าย คือ ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ โดยลูกหนี้มีหน้าที่กระทำการต่อเจ้าหนี้ การกระทำของลูกหนี้ก็คือ 1.กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง 2.งดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง 3.ส่งมอบทรัพย์สิน ตามความหมายนี้ หนี้จึงมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

5.1.1 ต้องมีเจ้าหนี้และลูกหนี้ หนี้ต้องมีคู่กรณีสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ทรงสิทธิ เรียกว่า "เจ้าหนี้" อีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ต้องชำระหนี้เรียกว่า "ลูกหนี้" ด้วยอำนาจแห่งมูลหนี้ เจ้าหนี้

ย่อมมีสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้ได้ บุคคลสองฝ่าย คือ เจ้าหนี้และลูกหนี้ นั่นอาจจะเป็นบุคคลธรรมดาก็ได้ เป็นนิติบุคคลก็ได้ มีหลายคนเรียกว่า เจ้าหนี้ร่วม ลูกหนี้ร่วมก็ได้

5.1.2 ต้องมีความผูกพันในกฎหมาย ความจำเป็นในการดำรงชีพทำให้บุคคลต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับติดต่อซึ่งกันและกัน ในลักษณะต่าง ๆ กัน คือ เกี่ยวข้องกันด้วยความตกลงแปลงในทั้งสองฝ่ายที่เรียกว่า “สัญญา” บ้างเกี่ยวข้องกันด้วยได้มาจัดการให้เองโดยมิได้เรียกร้องขอให้ทำ ที่เรียกว่า “จัดการงานนอกคำสั่ง” บ้างเกี่ยวข้องกันด้วยไปรับทรัพย์ของใครไว้โดยปราศจากมูลหนี้ อันจะอ้างได้ตามกฎหมายที่เรียกว่า “ลาภมิควรได้” บ้างหรือไม่ก็เข้าไปทำให้เกิดการเสียหายแก่เขาที่เรียกว่า “ละเมิด”

ฉะนั้นมูลหนี้ตามกฎหมายแพ่งจึงเกิดจากลักษณะ 4 ประการ คือ

1. สัญญา
2. จัดการงานนอกคำสั่ง
2. ลาภมิควรได้
3. ละเมิด

หนี้เกิดแต่สัญญานั้นเป็นหนี้เกิดจาก “นิติกรรม” คือ ความตกลงทั้งสองฝ่ายก่อให้เกิดหนี้ขึ้น ส่วนหนี้ที่เกิดแต่จัดการงานนอกคำสั่ง ลาภมิควรได้ และละเมิดนั้น เป็นหนี้เกิดจาก “นิติเหตุ” คือ คู่กรณีกระทำหรือ งดเว้น โดยมิได้ตกลงกันมาก่อนเลย หากแต่การกระทำหรือการงดเว้นนั้นบังเกิดขึ้น โดยกฎหมายรับรองให้มีสิทธิและหน้าที่ ทำให้เกิดหนี้ขึ้น

5.1.3 ต้องมีวัตถุแห่งหนี้ สิ่งที่น่ามาใช้กันตามมูลหนี้ นั้น กฎหมายเรียกว่า “วัตถุแห่งหนี้” อาจจะเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดใน 3 อย่าง คือ

1. กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้
2. งดเว้นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้
3. ส่งมอบทรัพย์สินให้

ผลแห่งหนี้ เมื่อบุคคลเป็นหนี้สินแล้ว ครั้นถึงกำหนดลูกหนี้ต้องนำวัตถุแห่งหนี้มาใช้หนี้แก่เจ้าหนี้และการที่ลูกหนี้จะได้ชื่อว่า ชำระหนี้ถูกต้องจะต้องอยู่ในลักษณะ ดังนี้

1. ชำระหนี้ให้ถูกต้องครบถ้วนตามวัตถุแห่งหนี้
2. ชำระหนี้ตามวันกำหนด
3. ชำระหนี้ด้วยความสุจริต

เมื่อครบ 3 ประการ นี้ได้ชื่อว่า ชำระหนี้ถูกต้องและลูกหนี้ได้หลุดพ้นจากการเป็นหนี้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กันตินันท์ ยืนยง (2551) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาเงินออมและหนี้สินของผู้ถือบัตรเดบิตและบัตรเครดิตในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การวิจัยสำรวจ (Survey Research Method) ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จำนวน 400 ตัวอย่าง และประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ถือบัตรเดบิตและบัตรเครดิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน รายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาทต่อเดือน มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 5,000-10,000 บาทต่อเดือน

ด้านพฤติกรรมของผู้ถือบัตรเดบิตใช้จ่ายต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ถือบัตร 1-2 ใบ สินค้าและบริการที่ใช้ผ่านบัตรเดบิตมากที่สุดคือ รับประทานอาหาร มีความถี่ในการใช้บัตร 1-5 ครั้งต่อเดือน ห้างสรรพสินค้าเป็นสถานที่ที่ผู้ถือบัตรใช้ซื้อสินค้าและบริการมากที่สุด ช่วงเวลาที่ใช้จ่ายผ่านบัตร คือ 16.01-21.00 นาฬิกา มากที่สุด

ด้านสถานะเงินออมและหนี้สิน พบว่า ถือบัตรเดบิตมีสถานะเงินออม ส่วนใหญ่ ถือครองในรูปแบบของพันธบัตรและสลากออมสินมีมูลค่าเฉลี่ย 2,714.28 บาทต่อเดือน โดยในส่วนหนี้ระยะสั้น คือ เครื่องใช้ไฟฟ้า 935.71 บาทต่อเดือน หนี้ระยะปานกลาง คือ รถยนต์ 6,192.00 บาทต่อเดือน และหนี้สินระยะยาว คือ บ้าน 5,914.24 บาทต่อเดือน

ผู้ถือบัตรเครดิตมีสถานะเงินออมส่วนใหญ่ ถือครองในรูปแบบของพันธบัตรและสลากออมสินมีมูลค่าเฉลี่ย 2,714.28 บาทต่อเดือน โดยในส่วนหนี้ระยะสั้น คือ เครื่องใช้ไฟฟ้า 2,370.00 บาทต่อเดือน หนี้สินระยะปานกลาง คือ รถยนต์ 2,400.00 บาทต่อเดือน และหนี้สินระยะยาว คือ คอนโด 9,020.00 บาทต่อเดือน

ผู้ถือบัตรเดบิตและบัตรเครดิตมีหนี้สินแตกต่างกัน โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ถือบัตรเดบิตและบัตรเครดิตมีเงินออมไม่แตกต่างกัน ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

จุลนภ ชมัมพงษ์ (2546) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อบุคคล : กรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น โดยการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการใช้สินเชื่อบุคคล โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิซึ่งเก็บรวบรวมจากการออกแบบสอบถาม 300 ชุด และใช้ค่าทางสถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าสถิติไคสแควร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการอัตราดอกเบี้ยสินเชื่อบุคคลในระดับต่ำกว่าร้อยละ 12 ต่อปี ระดับวงเงินกู้ไม่เกิน 30,000 บาท ระยะเวลาในการพิจารณาสินเชื่อ คือ 7-14 วัน ระยะเวลาในการชำระคืนสินเชื่อ คือ 48-60 เดือน และระยะทางในการเดินทางมาติดต่อขอ

สินเชื่อ คือ 1.1-5 กิโลเมตร และเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อบุคคล พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย วงเงินกู้และระยะเวลาในการชำระคืนสินเชื่อบุคคล ส่วนอาชีพมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและระยะทางในการเดินทางมาติดต่อขอสินเชื่อ สำหรับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการพิจารณาสินเชื่อ ในขณะที่เพศ สถานภาพสมรส และอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยใดที่มีผลต่อความต้องการสินเชื่อบุคคล

ดุซงึ่ จันทรโสภาพิศ (2549) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้สุทธิต่อเดือน สถานภาพสมรส ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาด ได้แก่ ด้านคุณลักษณะและสิทธิประโยชน์ ด้านอัตราดอกเบี้ย/ค่าธรรมเนียม ด้านความสะดวกในการใช้บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากรในการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านมูลเหตุจูงใจ ได้แก่ ความรวดเร็วในการอนุมัติเงินกู้ และขั้นตอนวิธีการกู้ยืม และปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรม ความสนใจ และความคิดเห็น ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริโภคที่ใช้บริการสินเชื่อเงินสดของควิกแคช , อีซีบาย, แคปปิตอล โอเค และเฟิร์สช้อยส์ ที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรโดยใช้ค่าสถิติไคสแควร์ และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน โดยทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-29 ปี เป็นโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานเอกชน มีรายได้ต่อเดือน 5,001-15,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค มูลเหตุจูงใจในการใช้บริการสินเชื่อเงินสดคือ ความรวดเร็วในการอนุมัติเงินกู้ ใช้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปีเฉลี่ย 1.80 ครั้ง ระยะเวลาผ่อนชำระคืนเฉลี่ย 17.66 เดือน วงเงินในการกู้ยืมสินเชื่อเงินสดเฉลี่ย 26,617.50 บาท และค่าใช้จ่ายต่อเดือน 8,456.87 บาท

2. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านคุณลักษณะและสิทธิประโยชน์ ด้านความสะดวกในการใช้บริการ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากรในการให้บริการ ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ผู้บริโภคให้ความคิดเห็นในระดับดี ส่วนด้านอัตราดอกเบี้ย/ค่าธรรมเนียม ผู้บริโภคให้ความคิดเห็นในระดับไม่ดี

3. ผู้บริโภคที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในด้านจำนวนการ
ใช้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปี ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของ
ผู้ให้บริการ และด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเงินสดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 โดย เพศชายมีจำนวนการใช้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปี วงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด และ
ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการมากกว่าเพศหญิง

4. ผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการ และด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเงินสดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ผู้บริโภคที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด ด้านวงเงินในการขอยืมสินเชื่อเงินสด ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการ และด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเงินสดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ผู้บริโภคที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการ และด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเงินสดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการ และด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเงินสดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. ผู้บริโภคที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสดในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการ และด้านวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเงินสดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านคุณลักษณะและสิทธิประโยชน์ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ด้านจำนวนการให้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปี ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด และค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นในทิศทางเดียวกัน

10. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านอัตราดอกเบี้ย/ค่าธรรมเนียม มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด และด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม และมีความสัมพันธ์ต่อค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

11. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านความสะดวกในการใช้บริการ มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในด้านจำนวนการใช้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปี และด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

12. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม
การใช้บริการสินเชื่อเงินสด ด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 โดยด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสดมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปใน
ทิศทางตรงข้าม และมีความสัมพันธ์ต่อด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด และค่าใช้จ่ายต่อเดือน
ของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปใน
ทิศทางเดียวกัน

13. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านบุคลากรในการให้บริการมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในด้านจำนวนการใช้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปี และด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

14. ส่วนประสมทางการตลาดด้านกระบวนการให้บริการมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม
การใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม และมีความสัมพันธ์ต่อ
ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กัน
ในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

15. ส่วนประสมทางการตลาดด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้ามและมีความสัมพันธ์ต่อด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

16. มุลเหตุจูงใจมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในด้านจำนวนการให้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปี ด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด และค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

17. รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านกิจกรรมมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในด้านจำนวนการให้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปี และด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ต่อด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

18. รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความสนใจมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในด้านจำนวนการให้บริการสินเชื่อเงินสดต่อปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม และมีความสัมพันธ์ต่อด้านวงเงินในการขอกู้ยืมสินเชื่อเงินสด และด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

19. รูปแบบการดำเนินชีวิต ด้านความคิดเห็นมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้บริการสินเชื่อ ในด้านระยะเวลาผ่อนชำระคืนสินเชื่อเงินสด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางตรงข้าม และมีความสัมพันธ์ต่อด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือนของผู้ใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

กิตติชัย นวลทอง (2544) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้างชำระดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยการศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้างชำระดอกเบี้ยเงินกู้ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้างชำระดอกเบี้ยเงินกู้ของลูกค้านายธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้ปัจจัยภายในและภายนอกธุรกิจการเกษตรในครัวเรือนของลูกค้าเป็นกรอบแนวความคิด ซึ่งเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามลูกค้ากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 250 ราย ที่ค้างชำระดอกเบี้ยเงินกู้สิ้นปีบัญชีของธนาคาร ณ วันที่ 31 มีนาคม 2543 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปพบว่าลูกค้าส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ของตนเองผลิตทางด้านเกษตร ขอกู้เงินเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำนา แต่ใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ มีหนี้เงินกู้หลายแหล่ง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้าชำระดอกเบี้ยเงินกู้อยู่ในระดับมาก ได้แก่ รายได้ในครัวเรือนจากในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรลดลง แต่ค่าใช้จ่ายในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะไม่มีอาชีพเสริม ค่าปุ๋ยเคมีและค่าเช่าเรียนบุตรสูงขึ้น ลูกค้าส่วนใหญ่ประสบภาวะฝนแล้ง บุคคลในครัวเรือนขาดรายได้จากการรับจ้าง เพราะในระบบเศรษฐกิจมีการจ้างงานลดลง การช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันในสังคมมีน้อยลง อีกทั้งได้รับข้อมูลข่าวสารหรือนโยบายพักหนี้ไม่ตรงกับความเป็นจริง ทำให้เกิดการเข้าใจผิดจึงไม่ส่งชำระหนี้ธนาคาร

ร.ต.ท.สุลักษณ์ เสี่ยมลักษณ์ (2543) ทำการศึกษาเรื่องภาวะหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินของข้าราชการตำรวจน้ำ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการตำรวจน้ำในสังกัดกองกำกับการ 1 กองตำรวจน้ำ จำนวน 318 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์โดยใช้ตารางไขว้ การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบิดามารดาคอยให้ความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายในครอบครัว เมื่อมีปัญหาญาติพี่น้องคอยให้ความช่วยเหลือ ให้ความช่วยเหลือลูกน้องหรือรุ่นน้อง กลุ่มตัวอย่างมักไปช่วยงานผู้หลักผู้ใหญ่หรือผู้บังคับบัญชา กลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่มักชวนเพื่อน ๆ ดื่มสุรayment และเที่ยวเตร่สังสรรค์กับเพื่อน ๆ โดยยอมเป็นผู้จ่ายเงินฝ่ายเดียวในระดับปานกลางและส่วนน้อยมักออกค่าใช้จ่ายมากกว่าคนอื่น

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ารถยนต์หรือจักรยานยนต์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตข้าราชการตำรวจน้ำ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก มีการเก็บออมเงินเพื่อซื้อรถยนต์หรือจักรยานยนต์ ซื้อมิน หรือเครื่องอำนวยความสะดวกในระดับปานกลาง เป็นส่วนน้อยที่ผ่อนชำระหรือกู้ยืมเงินเพื่อซื้อรถยนต์หรือจักรยานยนต์ หรือซื้อสิ่งเครื่องอำนวยความสะดวก และเป็นส่วนน้อยที่ใช้เครดิตในการเซ็นซื้ออาหารหรือเครื่องใช้แล้วจ่ายภายหลัง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเงินเดือนและรายได้เสริมนอกเหนือจากเงินเดือน รวมทั้งรายได้ของภรรยาแต่ก็ยังไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว และมีหนี้จากการซื้อสินค้าเงินผ่อน การใช้เครดิต และการเซ็นซื้ออาหารหรือเครื่องใช้แล้วจ่ายภายหลัง อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าตนเองใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหนี้สหกรณ์ออมทรัพย์ (50,001-100,000 บาท) เพื่อนำไปชำระหนี้ และชำระหนี้คืนโดยหักเงินเดือน นอกจากนั้นหนี้ธนาคาร (ต่ำกว่า 50,000 บาท) เพื่อนำเงินไปซื้อหรือปลูกบ้าน และชำระหนี้คืนโดยหักจากเงินเดือน เป็นหนี้ผู้ปล่อยเงินกู้ (ต่ำกว่า 50,000 บาท) เพื่อนำเงิน

ไปใช้สอยส่วนตัว และชำระคืนโดยจ่ายเมื่อถึงกำหนด เป็นหนี้ญาติ (ต่ำกว่า 50,000 บาท) เพื่อนำเงินไปชำระหนี้และเลี้ยงดูบุตร/บิดามารดา และชำระคืนโดยจ่ายเมื่อถึงกำหนด เป็นหนี้สินค้าเงินผ่อน (1,001-2,000 บาท) ส่วนใหญ่ผ่อนเงินซื้อรถยนต์ และเป็นหนี้การใช้เครดิตสโมสร/ร้านค้า (1,001-2,000 บาท) และชำระคืนโดยหักเงินเดือน

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีหนี้สินของข้าราชการตำรวจน้ำ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง สถานภาพสมรส เงินเดือน รายได้เสริม ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากเงินเดือน ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากรายได้อื่น ความเพียงพอของค่าใช้จ่ายจากรายได้ของข้าราชการตำรวจน้ำรวมกับรายได้คู่สมรส การใช้เครื่องอำนวยความสะดวก และการมีค่านิยมการบริโภค

สมหญิง เปรมประเสริฐ (2545) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการชำระหนี้กู้คืนของสมาชิกโครงการธนาคารประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารออมสินสาขาระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง โดยศึกษาจากประชากรกลุ่มตัวอย่างคือสมาชิกโครงการธนาคารประชาชนของธนาคารออมสินสาขาระยองที่ได้รับเงินกู้ไปแล้ว จำนวน 778 ราย การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือ ค่าความถี่, ร้อยละ, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, การจัดอันดับโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ด้วยสถิติ Chi-Square Test และ Unpaired t-Test วิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า ประเด็นที่เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ไม่ได้ช่วยแบ่งเบาภาระหนี้สินและเพิ่มเงินทุนหมุนเวียนเท่าใดนัก ด้านการให้บริการรับฝากนอกสถานที่ ช่วยให้สมาชิกได้ติดตามรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้คืนของสมาชิก ได้แก่ อาชีพ รายได้ของสมาชิก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับผิดชอบ ความมีวินัยทางการเงิน ระยะเวลาการเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ได้รับเงินกู้ ระยะเวลาของการประกอบอาชีพพบว่า อาชีพกับรายได้ของสมาชิกเมื่อวันที่ได้รับเงินกู้นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับการชำระหนี้กู้คืนของสมาชิก

ด้านความแตกต่างของการชำระหนี้กู้คืน จำแนกตามความสำคัญด้านอัตราดอกเบี้ย ด้านเงื่อนไขการชำระหนี้ และด้านการให้บริการรับฝากนอกสถานที่ ในภาพรวมสมาชิกมีการออมแตกต่างกัน ในค่าเฉลี่ยมากกว่าสมาชิกที่ชำระหนี้ตรงตามกำหนดให้ความสำคัญกับการออมเงินมากกว่ากลุ่มที่ชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการสัมภาษณ์ทางลึก เพื่อการศึกษาเพิ่มเติมพบว่า สมาชิกกลุ่มที่ชำระหนี้ตรงตามกำหนดนั้น นำเงินกู้ไปใช้เพื่อการลงทุนและเป็นเงินทุนไว้หมุนเวียน มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอจากการให้บริการรับฝากนอกสถานที่ของธนาคารและสมาชิกที่ส่งชำระหนี้คืนตรงตามกำหนดได้รับเงินกู้ครั้งที่ 2 แล้ว ส่วนสมาชิกกลุ่มที่ชำระหนี้ไม่ตรงตามกำหนดนั้นนำเงินกู้ไปใช้ ไม่ตรงตาม

วัตถุประสงค์ คือนำไปชำระหนี้ในระบบ และชำระได้ไม่หมดทำให้เกิดหนี้หลายทาง ธนาคารได้ติดตามและแก้ไขหนี้ให้บ้างแล้วเป็นบางราย และให้บริการออกรับเงินฝากให้ เพื่อให้สมาชิกส่งเงินได้ตรงตามกำหนดต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้สินค้าบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขต

กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการคำนวณหาขนาดตัวอย่างนั้น เนื่องจากไม่ทราบจำนวนผู้บริโภคทั้งหมดที่มี การใช้บริการสินค้าบุคคลของธนาคารพาณิชย์ จึงได้ใช้สมการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบไม่ทราบขนาดประชากร (ดร.ยุทธ ไกยวรรณ. 2546: 106-107)

$$n = \frac{Z^2 pq}{E^2}$$

โดยที่

n หมายถึง ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

$q = 1 - p = 0.5$

p หมายถึง ค่าสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 0.5 ในกรณีที่ไม่สามารถ

ทราบค่าสัดส่วนที่เหมาะสม

E หมายถึง ค่าความคาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้นร้อยละ 5 (0.05)

Z หมายถึง ค่ามาตรฐานของระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (1.96)

แทนค่า $n = \frac{(1.96)^2 \times (0.50) \times (0.50)}{(0.05)^2} = 384.16 \text{ คน}$

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 384.16 คน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการเก็บแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง โดยการออกแบบสอบถามสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ที่ใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจจากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 384.16 คน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการเก็บแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน โดยมีวิธีการสุ่มตัวอย่าง คือการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non- Probability Sampling) ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้การเก็บกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกำหนดรูปแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Questions) และคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล ได้แก่ จำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระคืนต่อเดือน ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ได้แก่ หนี้สินในระบบ แบ่งเป็น หนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะปานกลาง และหนี้สินระยะยาว และหนี้สินนอกระบบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ ดังนี้

- 1. หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารต่าง ๆ

- 2. หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3. ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โบชัวร์ เอกสารต่าง ๆ

แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยชั้นแรกได้นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทดลองให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูล เพื่อวัดถึงความเข้าใจในแบบสอบถาม หลังจากนั้นจึงใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการลงรหัส (Coding) และนำมาประมวลผลของข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อใช้คำนวณค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอและสรุปผลต่อไป โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยวิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับด้วยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test: χ^2 Test) โดยนำเสนอในรูปแบบตาราง

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล (เดียนจิตต์ จิตต์อารี.1999: 236)

$$P = \left[\frac{fX}{n} \right] 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าสถิติร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ในการปรากฏของข้อมูล
	X	แทน	ค่าของข้อมูลหรือคะแนน
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล (กัลยา วานิชย์บัญชา.2545: 39)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n}$$

- เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
- $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
- n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

5.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล (ชูศรี วงศ์รัตน์.2541:65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

- เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
- $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
- $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง
- n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

5.3 ค่าสถิติ Chi-Square (χ^2) เป็นการทดสอบตัวแปรทั้ง 2 ตัวว่ามีความเป็นอิสระต่อกันหรือไม่ (กัลยา วาณิชย์บัญชา.2545: 182)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^k \frac{(O_i - E_i)^2}{E_i}$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าสถิติไคสแควร์
	O_i	แทน	ความถี่หรือจำนวนครั้งที่เกิดในระดับที่ i ที่เกิดขึ้นจริงของตัวอย่าง
ขนาด n			
	E_i	แทน	ความถี่หรือจำนวนครั้งที่ของระดับที่ i ที่คาดว่าจะเกิด (ภายใต้ H_0)
	k	แทน	จำนวนกลุ่มหรือจำนวนระดับของตัวแปรหรือลักษณะที่สนใจศึกษา
	n	แทน	ขนาดตัวอย่าง หรือจำนวนครั้งที่ทดลอง

สมมติฐานเพื่อการทดสอบความเป็นอิสระคือ

สมมติฐานหลัก (H_0) : ตัวแปรทั้งสองเป็นอิสระต่อกันหรือตัวแปรทั้งสองไม่ขึ้นต่อกัน

สมมติฐานทางเลือก (H_1) : ตัวแปรทั้งสองไม่เป็นอิสระต่อกันหรือตัวแปรทั้งสองขึ้น

ต่อกัน

จะยอมรับ H_0 ถ้าค่า χ^2 ที่คำนวณได้จากสูตรข้างต้นน้อยกว่าหรือเท่ากับค่า χ^2 ที่เปิดจากตารางแจกแจงแบบไคสแควร์ ที่องศาความเป็นอิสระ $(r-1)(c-1)$ และระดับนัยสำคัญ หรือจะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 เมื่อค่า Sig(2-tailed) (ค่า P หรือความน่าจะเป็น) หรือค่านัยสำคัญที่ได้จากการคำนวณน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาโดยเก็บข้อมูลจากผู้ใช้นี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งตามเขตทั้ง 50 เขต โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยขอ
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ ทางผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
*	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล
- ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้นี้สินเชื่อบุคคล
- ส่วนที่ 3 สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล
- ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้นี้สินเชื่อบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ก่อกวนสินเชื่อบุคคล

ตาราง 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	200	50.0
หญิง	200	50.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 2 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ที่ตอบคำถามมากที่สุด คือ เพศชาย และเพศหญิง อย่างละจำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อกวนสินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	7	1.8
21-30 ปี	189	47.3
31-40 ปี	117	29.3
41-50 ปี	58	14.5
51 ปีขึ้นไป	29	7.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 3 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับ คือ อันดับที่ 1 คือ อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมา อันดับที่ 2 คือ อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมา อันดับที่ 3 คือ อายุ

ระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5และที่ตอบน้อยที่สุด คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่่อนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 4 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	217	54.3
สมรส	145	36.3
หม้าย/หย่าร้าง	38	9.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 4 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ ที่ตอบคำถามมากที่สุด คือ มีสถานภาพโสด จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3รองลงมา คือ มีสถานภาพสมรส จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และที่ตอบน้อยที่สุด คือ มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่่อนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	99	24.8
ปริญญาตรี	266	66.5
สูงกว่าปริญญาตรี	35	8.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 5 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาที่ตอบคำถามมากที่สุด คือ จบการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.5 รองลงมา คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8และที่ตอบน้อยที่สุด คือ

ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อกั้นดินเชื้อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 6 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	62	15.5
พนักงานบริษัทเอกชน	197	49.3
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	133	33.3
รับจ้าง	8	2.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 6 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ ที่ตอบคำถามมากที่สุด คือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 รองลงมา คือ อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3และที่ตอบน้อยที่สุด คือ อาชีพรับจ้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อกั้นดินเชื้อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 7 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	52	13.0
10,001-20,000 บาท	161	40.3
20,001-30,000 บาท	117	29.3
30,001-40,000 บาท	35	8.8
40,001 ขึ้นไป	35	8.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 7 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับ คือ อันดับที่ 1 มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3รองลงมาอันดับที่ 3 คือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และที่ตอบน้อยที่สุด คือ มีรายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาท และมีรายได้ 40,001 บาทขึ้นไป อย่างละจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่่อนนี้สิ้นเชิงบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 8 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	164	41.0
10,001-20,000 บาท	171	42.8
20,001-30,000 บาท	39	9.8
30,001-40,000 บาท	11	2.8
40,001 ขึ้นไป	15	3.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 8 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามค่าใช้จ่ายต่อเดือน ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับ คือ อันดับที่ 1 มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0รองลงมาอันดับที่ 3 คือ ค่าใช้จ่ายระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8และที่ตอบน้อยที่สุด คือ มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 30,001-40,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่่อนนี้สิ้นเชิงบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมกรรมใช้สินเชื่อบุคคล

ตาราง 9 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล

จำนวนวงเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	174	43.5
20,001-40,000 บาท	131	32.8
40,001-60,000 บาท	55	13.8
60,001-80,000 บาท	9	2.3
80,001-100,000 บาท	13	3.3
มากกว่า 100,001 บาท	18	4.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 9 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับคือ อันดับที่ 1 จำนวนเงินต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ จำนวนเงินระหว่าง 20,001-40,000 บาทจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาอันดับที่ 3 คือ จำนวนเงินระหว่าง 40,001-60,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8และที่ตอบน้อยที่สุด คือ จำนวนเงินระหว่าง 60,001-80,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่่อนสินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 10 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน

จำนวนวงเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	73	18.3
1,001-2,000 บาท	140	35.0
2,001-3,000 บาท	89	22.3
3,001-4,000 บาท	29	7.3
4,001-5,000 บาท	28	7.0
มากกว่า 5,001 บาท	41	10.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 10 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับคือ อันดับที่ 1 จำนวนเงินระหว่าง 1,001-2,000 บาท จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0รองลงมาอันดับที่ 2 คือ จำนวนเงินระหว่าง 2,001-3,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3รองลงมาอันดับที่ 3 คือ จำนวนเงิน ต่ำกว่า 1,000 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3และที่ตอบน้อยที่สุด คือ จำนวนเงินระหว่าง 4,001-5,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อกหนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 11 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาในการผ่อนชำระ

ระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3 เดือน	32	8.0
6 เดือน	111	27.8
9 เดือน	10	2.5
12 เดือน	192	48.0
24 เดือน	42	10.5
36 เดือน	12	3.0
48 เดือน	1	0.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 11 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการผ่อนชำระ ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับคือ อันดับที่ 1 ระยะเวลาภายใน 12 เดือน จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ระยะเวลาภายใน 6 เดือน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8รองลงมาอันดับที่ 3 คือ ระยะเวลาภายใน 24 เดือน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5และที่ตอบน้อยที่สุด คือ ระยะเวลาภายใน 48 เดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อกหนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 12 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง

จำนวนเงิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	110	27.5
5,001-10,000 บาท	86	21.5
10,001-15,000 บาท	38	9.5
15,001-20,000 บาท	19	4.8
20,001-25,000 บาท	7	1.8
มากกว่า 25,001 บาท	38	9.5
ไม่มีค้างชำระ	102	25.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 12 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับคือ อันดับที่ 1 จำนวนเงิน ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 110 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.5รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ไม่มีค้างชำระ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5รองลงมา อันดับที่ 3 คือ จำนวนเงินระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5และที่ตอบ น้อยที่สุด คือ จำนวนเงินระหว่าง 20,001-25,000 บาทจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 จากการเก็บ ข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 13 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ

วัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพื่อการสมรส	6	1.5
เพื่อคลอดบุตร	9	2.3
เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อน	22	5.5
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค	62	15.5
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	17	4.3
เพื่อการศึกษา	27	6.8
เพื่อสุขภาพ/การรักษาพยาบาล	16	4.0
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่งรถยนต์	21	5.3
เพื่อลงทุนประกอบอาชีพ	43	10.8
เพื่อชำระสินเชื่อที่อยู่อาศัย	19	4.8
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคลอื่น	4	1.0
เพื่อชำระหนี้บัตรเครดิต	28	7.0
เพื่อชำระสินเชื่อรถยนต์	26	6.5
เพื่อชำระสินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า	100	25.0
รวม	400	100.0

จากตาราง 13 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ที่ตอบคำถามมากที่สุด 3 อันดับคือ อันดับที่ 1 เพื่อชำระสินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0รองลงมาอันดับที่ 2 คือ เพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5รองลงมาอันดับที่ 3 คือ เพื่อลงทุนประกอบอาชีพ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8และที่ตอบน้อยที่สุด คือ เพื่อชำระสินเชื่อบุคคลอื่น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 สภาวะหนี้สิน

ตาราง 14 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินที่มีอยู่ นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล

สินเชื่่อื่น ๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มี	113	28.3
ไม่มี	287	71.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 14 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหนี้สินที่มีอยู่ นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคลที่ตอบคำถามมากที่สุด คือ ไม่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.8 และที่ตอบน้อยที่สุด คือ มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง

ตาราง 15 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหนี้สินอื่นที่มีอยู่ นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล

ประเภทสินเชื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ในระบบ	89	78.8
นอกระบบ	20	17.7
ทั้งในระบบและนอกระบบ	4	3.5
รวม	113	100.0

จากตาราง 15 ผลการสำรวจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามหนี้สินอื่นที่มีอยู่ นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคลที่ตอบคำถามมากที่สุด คือ หนี้สินในระบบ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 78.8รองลงมาอันดับที่ 2 คือ หนี้สินนอกระบบ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7และที่ตอบน้อยที่สุด คือ หนี้สินทั้งในระบบและนอกระบบ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคลจำนวน 113 ตัวอย่าง (จากตาราง 14)

ตาราง 16 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินระยะยาว ดังนี้

ซื้อบ้าน

หนี้สินระยะยาว-ซื้อบ้าน	$\bar{X}$	Std. Deviation	Minimum	Maximum	จำนวน (คน)
จำนวนเงินที่ซื้อ (บาท)	1,787,894.74	1245371.7883	250,000	5,400,000	19
จำนวนเงินผ่อนชำระ (บาท/เดือน)	20,236.84	10802.428	1,500	40,000	19

ซื้อคอนโด

หนี้สินระยะยาว-ซื้อคอนโด	$\bar{X}$	Std. Deviation	Minimum	Maximum	จำนวน (คน)
จำนวนเงินที่ซื้อ (บาท)	626,333.33	422478.717	280,000	1,400,000	6
จำนวนเงินผ่อนชำระ (บาท/เดือน)	7,028.33	3087.850	3,000	12,000	6

จากตาราง 16 จากการวิเคราะห์ จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมจากหนี้สินระยะยาวในการซื้อบ้าน จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อบ้าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 1,787,894.74 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 1245371.7883 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อบ้าน คือ 5,400,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อบ้าน คือ 250,000 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 20,236.84 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 10802.428 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุด คือ 40,000 บาทต่อเดือน

และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 1,500 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะยาวเพื่อใช้ในการซื้อบ้าน จำนวน 19 ตัวอย่าง (จากตาราง 15)

ส่วนจากหนี้สินระยะยาวในการซื้อคอนโด จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อคอนโด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 626,333.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 422478.717 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อคอนโด คือ 1,400,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อคอนโด คือ 280,000 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 7,028.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 3087.850 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุด คือ 12,000 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 3,000 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะยาว เพื่อใช้ในการซื้อคอนโด จำนวน 6 ตัวอย่าง (จากตาราง 15)

ตาราง 17 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินระยะปานกลาง
ดังนี้

ชื่อรถยนต์

หนี้สินระยะปานกลาง ชื่อรถยนต์	$\bar{X}$	Std. Deviation	Minimum	Maximum	จำนวน (คน)
จำนวนเงินที่ซื้อ (บาท)	514,126.21	359980.219	52,300	1,800,000	29
จำนวนเงินผ่อนชำระ (บาท/เดือน)	8,866.10	4228.315	2,300	22,000	29

ซื้อรถจักรยานยนต์

หนี้สินระยะปานกลาง ซื้อรถจักรยานยนต์	$\bar{X}$	Std. Deviation	Minimum	Maximum	จำนวน (คน)
จำนวนเงินที่ซื้อ (บาท)	47,570.59	17092.936	22,000	90,000	17
จำนวนเงินผ่อนชำระ (บาท/เดือน)	3,177.06	1823.982	1,500	9,600	17

จากตาราง 17 จากการวิเคราะห์ จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมจากหนี้สินระยะปานกลางในการซื้อรถยนต์ จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อรถยนต์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 514,126.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 359980.219 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อรถยนต์ คือ 1,800,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อรถยนต์ คือ 52,300 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 8,866.10 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 4228.315 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุด คือ 90,000 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 22,000 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะปานกลาง เพื่อใช้ในการซื้อรถยนต์ จำนวน 29 ตัวอย่าง (จากตาราง 15)

ส่วนจากหนี้สินระยะปานกลางในการซื้อรถจักรยานยนต์ จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อรถจักรยานยนต์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 47,570.59 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 17092.936 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อรถจักรยานยนต์ คือ 90,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อรถจักรยานยนต์ คือ 22,000 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 3,177.06 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 1823.982 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุดคือ 9,600 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 1,500 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะปานกลาง เพื่อใช้ในการซื้อรถจักรยานยนต์ จำนวน 17 ตัวอย่าง (จากตาราง15)

ตาราง 18 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินระยะสั้น ดังนี้

ซื้อโทรศัพท์มือถือ

หนี้สินระยะสั้น ซื้อโทรศัพท์มือถือ	$\bar{X}$	Std. Deviation	Minimum	Maximum	จำนวน (คน)
จำนวนเงินที่ซื้อ (บาท)	10,578.13	5848.948	3,990	21,000	16
จำนวนเงินผ่อนชำระ (บาท/เดือน)	1,736.81	738.752	500	2,990	16

ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า

หนี้สินระยะสั้น ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า	$\bar{X}$	Std. Deviation	Minimum	Maximum	จำนวน (คน)
จำนวนเงินที่ซื้อ (บาท)	10,578.33	6070.346	4,000	19,900	6
จำนวนเงินผ่อนชำระ (บาท/เดือน)	1,798.33	794.812	445	2,550	6

จากตาราง 18 จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมจากหนี้สินระยะสั้นในการซื้อโทรศัพท์มือถือ จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อโทรศัพท์มือถือ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 10,578.13 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 5848.948 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อโทรศัพท์มือถือ คือ 21,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อโทรศัพท์มือถือ คือ 3,990 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 1,736.81 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 738.752 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุด คือ 2,990 บาท ต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 500 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่นนอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะสั้นเพื่อใช้ในการซื้อโทรศัพท์มือถือ จำนวน 16 ตัวอย่าง (จากตาราง15)

ส่วนจากหนี้สินระยะสั้นในการซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่ใช้ในการซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต($\bar{X}$) อยู่ที่ 10,578.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 6070.346 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า คือ 19,900 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า คือ 4,000 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 1,798.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 794.812 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุดคือ 2,550 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 445 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะสั้น เพื่อใช้ในการซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า จำนวน 6 ตัวอย่าง (จากตาราง 15)

ตาราง 19 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุดและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของหนี้สินนอกระบบทั้งหมด ดังนี้

หนี้สินนอกระบบ	$\bar{X}$	Std. Deviation	Minimum	Maximum	จำนวน (คน)
จำนวนเงิน (บาท)	49,062.50	64860.438	4,500	300,000	24
จำนวนเงินผ่อนชำระ (บาท/เดือน)	2,904.17	2663.355	500	12,000	24

จากตาราง 19 จากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมจากหนี้สินนอกระบบ จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินของหนี้สินนอกระบบ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 49,062.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 64860.438 จำนวนเงินสูงสุดที่เป็นหนี้สินนอกระบบ คือ 300,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่เป็นหนี้สินนอกระบบ คือ 4,500 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระหนี้สินนอกระบบ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 2,904.17 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 2663.355 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุด คือ 12,000 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 500 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินนอกระบบ จำนวน 24 ตัวอย่าง (จากตาราง 15)

ส่วนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

ตาราง 20 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อ บุคคล	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 20,000 บาท	90 (45.0)	84 (42.0)	174 (43.5)
20,001-40,000 บาท	52 (26.0)	79 (39.5)	131 (32.8)
40,001-60,000 บาท	34 (17.0)	21 (10.5)	55 (13.8)
60,001-80,000 บาท	5 (2.5)	4 (2.0)	9 (2.3)
80,001-100,000 บาท	8 (4.0)	5 (2.5)	13 (3.3)
มากกว่า 100,001 บาท	11 (5.5)	7 (3.5)	18 (4.5)
รวม	200 (100.0)	200 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ	$\chi^2 = 10.537$	
	Chi-Square	p = 0.061	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 20 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.061 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 1,000 บาท	39 (19.5)	34 (17.0)	73 (18.3)
1,001-2,000 บาท	71 (35.5)	69 (34.5)	140 (35.0)
2,001-3,000 บาท	43 (21.5)	46 (23.0)	89 (22.3)
3,001-4,000 บาท	11 (5.5)	18 (9.0)	29 (7.3)
4,001-5,000 บาท	14 (7.0)	14 (7.0)	28 (7.0)
มากกว่า 5,001 บาท	22 (11.0)	19 (9.5)	41 (10.3)
รวม	200 (100.0)	200 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ	$\chi^2 = 2.381$	
	Chi-Square	p = 0.794	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 21 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.794 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระยะเวลาผ่อนชำระ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

ระยะเวลาผ่อนชำระ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
3 เดือน	14 (7.0)	18 (9.0)	32 (8.0)
6 เดือน	51 (25.5)	60 (30.0)	111 (27.8)
9 เดือน	6 (3.0)	4 (2.0)	10 (2.5)
12 เดือน	98 (49.0)	94 (47.0)	192 (48.0)
24 เดือน	24 (12.0)	18 (9.0)	42 (10.5)
36 เดือน	6 (3.0)	6 (3.0)	12 (3.0)
48 เดือน	1 (0.5)	0 (0.0)	1 (0.3)
รวม	200 (100.0)	200 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ	$\chi^2 = 3.570$	
	Chi-Square	p = 0.735	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 22 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.735 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับหนี้สินเชื่อบุคคลค้าง
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

หนี้สินเชื่อบุคคลค้าง	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ต่ำกว่า 5,000 บาท	51 (25.5)	59 (29.5)	110 (27.5)
5,001-10,000 บาท	42 (21.0)	44 (22.0)	86 (21.5)
10,001-15,000 บาท	23 (11.5)	15 (7.5)	38 (9.5)
15,001-20,000 บาท	10 (5.0)	9 (4.5)	19 (4.8)
20,001-25,000 บาท	2 (1.0)	5 (2.5)	7 (1.8)
มากกว่า 25,001 บาท	19 (9.5)	19 (9.5)	38 (9.5)
ไม่มีค้างชำระ	53 (26.5)	49 (24.5)	102 (25.5)
รวม	200 (100.0)	200 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ	$\chi^2 = 3.808$	
	Chi-Square	p = 0.703	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 23 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านหนึ่งสินค้าบุคคลคงค้าง โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.703 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านหนึ่งสินค้าบุคคลคงค้างไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
เพื่อการสมรส	6 (3.0)	0 (0.0)	6 (1.5)
เพื่อคลอดบุตร	1 (0.5)	8 (4.0)	9 (2.3)
เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อน	13 (6.5)	9 (4.5)	22 (5.5)
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค	29 (14.5)	33 (16.5)	62 (15.5)
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	5 (2.5)	12 (6.0)	17 (4.3)
เพื่อการศึกษา	16 (8.0)	11 (5.5)	27 (6.8)
เพื่อสุขภาพ/การรักษาพยาบาล	14 (7.0)	2 (1.0)	16 (4.0)
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่งรถยนต์	18 (9.0)	3 (1.5)	21 (5.3)
เพื่อลงทุนประกอบอาชีพ	24 (12.0)	19 (9.5)	43 (10.8)

ตาราง 24 (ต่อ)

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
เพื่อชำระสินเชื่อที่อยู่อาศัย	9 (4.5)	10 (5.0)	19 (4.8)
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคลอื่น	1 (0.5)	3 (1.5)	4 (1.0)
เพื่อชำระสินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า	36 (18.0)	64 (32.0)	100 (25.0)
รวม	200 (100.0)	200 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ Chi-Square	$\chi^2 = 51.558^{**}$ p = 0.000	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 24 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านเพศของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ เพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินในการกู้ยืม สินเชื่อบุคคล	อายุ					รวม
	ต่ำกว่า 20ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	4 (57.1)	104 (55.0)	39 (33.3)	19 (32.8)	8 (27.6)	174 (43.5)
20,001-40,000 บาท	3 (42.9)	56 (29.6)	41 (35.0)	21 (36.2)	10 (34.5)	131 (32.8)
40,001-60,000 บาท	0 (0.0)	19 (10.1)	20 (17.1)	11 (19.0)	5 (17.2)	55 (13.8)
60,001-80,000 บาท	0 (0.0)	1 (0.5)	4 (3.4)	3 (5.2)	1 (3.4)	9 (2.3)
80,001-100,000 บาท	0 (0.0)	2 (1.1)	7 (6.0)	2 (3.4)	2 (6.9)	13 (3.3)
มากกว่า 100,001 บาท	0 (0.0)	7 (3.7)	6 (5.1)	2 (3.4)	3 (10.3)	18 (4.5)
รวม	7 (100.0)	189 (100.0)	117 (100.0)	58 (100.0)	29 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ $\chi^2 = 34.156^*$					
	Chi-Square $p = 0.025$					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 25 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 26 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินผ่อนชำระ ต่อเดือน	อายุ					รวม
	ต่ำกว่า 20ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป	
ต่ำกว่า 1,000 บาท	2 (28.6)	47 (24.9)	16 (13.7)	6 (10.3)	2 (6.9)	73 (18.3)
1,001-2,000 บาท	2 (28.6)	78 (41.3)	37 (31.6)	17 (29.3)	6 (20.7)	140 (35.0)
2,001-3,000 บาท	2 (28.6)	36 (19.0)	31 (26.5)	13 (22.4)	7 (24.1)	89 (22.3)
3,001-4,000 บาท	0 (0.0)	6 (3.2)	10 (8.5)	9 (15.5)	4 (13.8)	29 (7.3)
4,001-5,000 บาท	1 (14.3)	9 (4.8)	11 (9.4)	3 (5.2)	4 (13.8)	28 (7.0)
มากกว่า 5,001 บาท	0 (0.0)	13 (6.9)	12 (10.3)	10 (17.2)	6 (20.7)	41 (10.3)
รวม	7 (100.0)	189 (100.0)	117 (100.0)	58 (100.0)	29 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 43.120^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.002			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 26 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนแตกต่างกัน

ตาราง 27 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระยะเวลาผ่อนชำระ

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

ระยะเวลาผ่อนชำระ	อายุ					รวม
	ต่ำกว่า 20ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป	
3 เดือน	0 (0.0)	16 (8.5)	7 (6.0)	7 (12.1)	2 (6.9)	32 (8.0)
6 เดือน	2 (28.6)	50 (26.5)	30 (25.6)	21 (36.2)	8 (27.6)	111 (27.8)
9 เดือน	0 (0.0)	5 (2.6)	3 (2.6)	2 (3.4)	0 (0.0)	10 (2.5)
12 เดือน	4 (57.1)	97 (51.3)	57 (48.7)	20 (34.5)	14 (48.3)	192 (48.0)
24 เดือน	1 (14.3)	16 (8.5)	15 (12.8)	6 (10.3)	4 (13.8)	42 (10.5)
36 เดือน	0 (0.0)	4 (2.10)	5 (4.30)	2 (3.4)	1 (3.4)	12 (3.0)
48 เดือน	0 (0.0)	1 (0.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.3)
รวม	7 (100.0)	189 (100.0)	117 (100.0)	58 (100.0)	29 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 12.404$			
	Chi-Square		p = 0.975			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 27 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระ โดยใช้สถิติ Chi-

Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.975 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ อายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินค้าบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับหนี้สินส่วนบุคคลคงค้าง
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

หนี้สินส่วนบุคคลคงค้าง	อายุ					รวม
	ต่ำกว่า 20ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	3 (42.9)	64 (33.9)	26 (22.2)	10 (17.2)	7 (24.1)	110 (27.5)
5,001-10,000 บาท	1 (14.3)	44 (23.3)	22 (18.8)	17 (29.3)	2 (6.9)	86 (21.50)
10,001-15,000 บาท	1 (14.3)	17 (9.0)	10 (8.5)	5 (8.6)	5 (17.2)	38 (9.5)
15,001-20,000 บาท	0 (0.0)	11 (5.8)	3 (2.6)	3 (5.2)	2 (6.9)	19 (4.8)
20,001-25,000 บาท	2 (28.6)	2 (1.1)	3 (2.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (1.8)
มากกว่า 25,001 บาท	0 (0.0)	12 (6.3)	14 (12.0)	8 (13.8)	4 (13.8)	38 (9.5)
ไม่มีค้างชำระ	0 (0.0)	39 (20.6)	39 (33.3)	15 (25.9)	9 (31.0)	102 (25.5)
รวม	7 (100.0)	189 (100.0)	117 (100.0)	58 (100.0)	29 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 59.789^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 28 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้างแตกต่างกัน

ตาราง 29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	อายุ					รวม
	ต่ำกว่า 20ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
เพื่อการสมรส	0 (0.0)	2 (1.1)	3 (2.6)	1 (1.7)	0 (0.0)	6 (1.5)
เพื่อคลอดบุตร	0 (0.0)	2 (1.1)	5 (4.3)	2 (3.4)	0 (0.0)	9 (2.3)
เพื่อการท่องเที่ยว พักผ่อน	1 (14.3)	15 (7.9)	6 (5.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	22 (5.5)
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค	3 (42.9)	40 (21.2)	10 (8.5)	4 (6.9)	5 (17.2)	62 (15.5)
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	0 (0.0)	3 (1.6)	7 (6.0)	5 (8.6)	2 (6.9)	17 (4.3)
เพื่อการศึกษา	1 (14.3)	21 (11.1)	4 (3.4)	1 (1.7)	0 (0.0)	27 (6.8)
เพื่อสุขภาพ/การ รักษาพยาบาล	0 (0.0)	1 (0.5)	3 (2.6)	7 (12.1)	5 (17.2)	16 (4.0)
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่ง รถยนต์	0 (0.0)	11 (5.8)	6 (5.1)	2 (3.4)	2 (6.9)	21 (5.3)
เพื่อลงทุนประกอบ อาชีพ	0 0.0	22 11.6	10 8.5	9 15.5	2 6.9	43 10.8
เพื่อชำระหนี้ที่อยู่ อาศัย	0 (0.0)	7 (3.7)	8 (6.8)	2 (3.4)	2 (6.9)	19 (4.8)

ตาราง 29 (ต่อ)

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	อายุ					รวม
	ต่ำกว่า 20ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปี ขึ้นไป	
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคล อื่น	0 (0.0)	1 (0.5)	2 (1.7)	1 (1.7)	0 (0.0)	4 (1.0)
เพื่อชำระสินเชื่อรถยนต์	1 (14.3)	9 (4.8)	13 (11.1)	2 (3.4)	1 (3.4)	26 (6.5)
เพื่อชำระสินเชื่อ เครื่องใช้ไฟฟ้า	1 (14.3)	45 (23.8)	30 (25.6)	17 (29.3)	7 (24.1)	100 (25.0)
รวม	7 (100.0)	189 (100.0)	117 (100.0)	58 (100.0)	29 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ $\chi^2 = 93.748^{**}$ Chi-Square $p = 0.000$					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อายุที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 30 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อ
บุคคล

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินในการกู้ยืม สินเชื่อบุคคล	สถานภาพสมรส			
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	รวม
ต่ำกว่า 20,000 บาท	110 (50.7)	51 (35.2)	13 (34.2)	174 (43.5)
20,001-40,000 บาท	63 (29.0)	55 (37.9)	13 (34.2)	131 (32.8)
40,001-60,000 บาท	27 (12.4)	23 (15.9)	5 (13.2)	55 (13.8)
60,001-80,000 บาท	2 (0.9)	5 (3.4)	2 (5.3)	9 (2.3)
80,001-100,000 บาท	6 (2.8)	4 (2.8)	3 (7.9)	13 (3.3)
มากกว่า 100,001 บาท	9 (4.1)	7 (4.8)	2 (5.3)	18 (4.5)
รวม	217 (100.0)	145 (100.0)	38 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 15.616$	
	Chi-Square		p = 0.111	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.111 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อส่วนบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 31 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน	สถานภาพสมรส			
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	รวม
ต่ำกว่า 1,000 บาท	51 (23.5)	20 (13.8)	2 (5.3)	73 (18.3)
1,001-2,000 บาท	82 (37.8)	46 (31.7)	12 (31.6)	140 (35.0)
2,001-3,000 บาท	50 (23.0)	33 (22.8)	6 (15.8)	89 (22.3)
3,001-4,000 บาท	9 (4.1)	13 (9.0)	7 (18.4)	29 (7.3)
4,001-5,000 บาท	11 (5.1)	13 (9.0)	4 (10.5)	28 (7.00)
มากกว่า 5,001 บาท	14 (6.5)	20 (13.8)	7 (18.4)	41 (10.3)
รวม	217 (100.0)	145 (100.0)	38 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 30.162^{**}$	
	Chi-Square		p = 0.001	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 31 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนแตกต่างกัน

ตาราง 32 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับระยะเวลาผ่อนชำระ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

ระยะเวลาผ่อนชำระ	สถานภาพสมรส			
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	รวม
3 เดือน	20 (9.2)	11 (7.6)	1 (2.6)	32 (8.0)
6 เดือน	55 (25.3)	42 (29.0)	14 (36.8)	111 (27.8)
9 เดือน	6 (2.8)	3 (2.1)	1 (2.6)	10 (2.5)
12 เดือน	107 (49.3)	68 (46.9)	17 (44.7)	192 (48.0)
24 เดือน	24 (11.1)	15 (10.3)	3 (7.9)	42 (10.5)
36 เดือน	5 (2.3)	5 (3.4)	2 (5.3)	12 (3.0)
48 เดือน	0 (0.0)	1 (0.7)	0 (0.0)	1 (0.3)
รวม	217 (100.0)	145 (100.0)	38 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 7.001$	
	Chi-Square		p = 0.858	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 32 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.858 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง	สถานภาพสมรส			
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	รวม
ต่ำกว่า 5,000 บาท	65 (30.0)	32 (22.1)	13 (34.2)	110 (27.5)
5,001-10,000 บาท	45 (20.7)	36 (24.8)	5 (13.2)	86 (21.5)
10,001-15,000 บาท	18 (8.3)	17 (11.7)	3 (7.9)	38 (9.5)
15,001-20,000 บาท	11 (5.1)	5 (3.4)	3 (7.9)	19 (4.8)
20,001-25,000 บาท	6 (2.8)	1 (0.70)	0 (0.0)	7 (1.8)
มากกว่า 25,001 บาท	17 7.8%	17 11.7%	4 10.5%	38 9.5%
ไม่มีค้างชำระ	55 (25.3)	37 (25.5)	10 (26.3)	102 (25.5)
รวม	217 (100.0)	145 (100.0)	38 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 11.550$	
	Chi-Square		p = 0.482	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้างโดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.482 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้างไม่แตกต่างกัน

ตาราง 34 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	สถานภาพสมรส			
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	รวม
เพื่อการสมรส	2 (0.9)	4 (2.8)	0 (0.0)	6 (1.5)
เพื่อคลอดบุตร	1 (0.5)	8 (5.5)	0 (0.0)	9 (2.3)
เพื่อการท่องเที่ยว	20 (9.2)	0 (0.0)	2 (5.3)	22 (5.5)
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค	40 (18.4)	20 (13.8)	2 (5.3)	62 (15.50)
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	6 (2.8)	7 (4.8)	4 (10.5)	17 (4.3)
เพื่อการศึกษา	24 (11.1)	3 (2.1)	0 (0.0)	27 (6.8)
เพื่อสุขภาพ/การ รักษาพยาบาล	2 (0.9)	9 (6.2)	5 (13.2)	16 (4.0)
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่ง รถยนต์	13 (6.0)	5 (3.4)	3 (7.9)	21 (5.3)
เพื่อลงทุนประกอบอาชีพ	27 (12.4)	11 (7.6)	5 (13.2)	43 (10.8)
เพื่อชำระสินเชื่อที่อยู่อาศัย	9 (4.1)	7 (4.8)	3 (7.9)	19 (4.8)
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคล อื่น	1 (0.5)	2 (1.4)	1 (2.6)	4 (1.0)

ตาราง 34 (ต่อ)

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	สถานภาพสมรส			
	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	รวม
เพื่อชำระหนี้บัตรเครดิต	15 (6.9)	10 (6.9)	3 (7.9)	28 (7.0)
เพื่อชำระสินเชื่อรถยนต์	14 (6.5)	11 (7.6)	1 (2.6)	26 (6.5)
เพื่อชำระสินเชื่อ เครื่องใช้ไฟฟ้า	43 (19.8)	48 (33.1)	9 (23.7)	100 (25.0)
รวม	217 (100.0)	145 (100.0)	38 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ Chi-Square		$\chi^2 = 77.689^{**}$ p = 0.000	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านสถานภาพสมรสของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อ
บุคคล
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินในการกู้ยืม สินเชื่อบุคคล	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่า			สูงกว่า
	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	รวม
ต่ำกว่า 20,000 บาท	53 (53.5)	114 (42.9)	7 (20.0)	174 (43.5)
20,001-40,000 บาท	25 (25.3)	91 (34.2)	15 (42.9)	131 (32.8)
40,001-60,000 บาท	13 (13.1)	39 (14.7)	3 (8.6)	55 (13.8)
60,001-80,000 บาท	3 (3.0)	5 (1.9)	1 (2.9)	9 (2.3)
80,001-100,000 บาท	2 (2.0)	7 (2.6)	4 (11.4)	13 (3.3)
มากกว่า 100,001 บาท	3 (3.0)	10 (3.8)	5 (14.3)	18 (4.5)
รวม	99 (100.0)	266 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 27.308^{**}$	
	Chi-Square		p = 0.002	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 35 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้าน
ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืม
สินเชื่อบุคคล โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ

ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 36 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน	ระดับการศึกษา			รวม
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
ต่ำกว่า 1,000 บาท	24 (24.2)	47 (17.7)	2 (5.7)	73 (18.3)
1,001-2,000 บาท	33 (33.3)	100 (37.6)	7 (20.0)	140 (35.0)
2,001-3,000 บาท	21 (21.2)	58 (21.8)	10 (28.6)	89 (22.3)
3,001-4,000 บาท	7 (7.1)	18 (6.8)	4 (11.4)	29 (7.3)
4,001-5,000 บาท	5 (5.1)	17 (6.4)	6 (17.1)	28 (7.0)
มากกว่า 5,001 บาท	9 (9.1)	26 (9.8)	6 (17.1)	41 (10.3)
รวม	99 (100.0)	266 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ Chi-Square		$\chi^2 = 17.117$ p = 0.072	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 36 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อ

เดือน โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.072 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระยะเวลาผ่อนชำระ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

ระยะเวลาผ่อนชำระ	ระดับการศึกษา			รวม
	ต่ำกว่า		สูงกว่า	
	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	
3 เดือน	8 (8.1)	21 (7.9)	3 (8.6)	32 (8.0)
6 เดือน	30 (30.3)	71 (26.7)	10 (28.6)	111 (27.8)
9 เดือน	3 (3.0)	5 (1.9)	2 (5.7)	10 (2.5)
12 เดือน	44 (44.4)	135 (50.8)	13 (37.1)	192 (48.0)
24 เดือน	9 (9.1)	28 (10.5)	5 (14.3)	42 (10.5)
36 เดือน	4 (4.0)	6 (2.3)	2 (5.7)	12 (3.0)
48 เดือน	1 (1.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.3)
รวม	99 (100.0)	266 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 9.288$	
	Chi-Square		p = 0.678	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.678 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระไม่แตกต่างกัน

ตาราง 38 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับหนี้สินส่วนบุคคลคงค้าง
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

หนี้สินส่วนบุคคลคงค้าง	ระดับการศึกษา			รวม
	ต่ำกว่า		สูงกว่า	
	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	28 (28.3)	75 (28.2)	7 (20.0)	110 (27.5)
5,001-10,000 บาท	18 (18.2)	62 (23.3)	6 (17.1)	86 (21.5)
10,001-15,000 บาท	8 (8.1)	25 (9.4)	5 (14.3)	38 (9.5)
15,001-20,000 บาท	6 (6.1)	10 (3.8)	3 (8.6)	19 (4.8)
20,001-25,000 บาท	4 (4.0)	3 (1.1)	0 (0.0)	7 (1.8)
มากกว่า 25,001 บาท	9 (9.1)	23 (8.6)	6 (17.1)	38 (9.5)
ไม่มีค้างชำระ	26 (26.3)	68 (25.6)	8 (22.9)	102 (25.5)
รวม	99 (100.0)	266 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 11.706$	
	Chi-Square		p = 0.470	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 38 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านหนึ่งสินค้าบุคคลคงค้างโดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.470 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านหนึ่งสินค้าบุคคลคงค้างไม่แตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	ระดับการศึกษา			รวม
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
เพื่อการสมรส	1 (1.0)	5 (1.9)	0 (0.0)	6 (1.5)
เพื่อคลอดบุตร	2 (2.0)	6 (2.3)	1 (2.9)	9 (2.3)
เพื่อการท่องเที่ยว พักผ่อน	0 (0.0)	20 (7.5)	2 (5.7)	22 (5.5)
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค	18 (18.2)	41 (15.4)	3 (8.6)	62 (15.5)
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	4 (4.0)	11 (4.1)	2 (5.7)	17 (4.3)
เพื่อการศึกษา	9 (9.1)	16 (6.0)	2 (5.7)	27 (6.8)
เพื่อสุขภาพ/การ รักษาพยาบาล	6 (6.1)	9 (3.4)	1 (2.9)	16 (4.0)
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่ง รถยนต์	3 (3.0)	14 (5.3)	4 (11.4)	21 (5.3)
เพื่อลงทุนประกอบอาชีพ	12 (12.1)	25 (9.4)	6 (17.1)	43 (10.8)
เพื่อชำระหนี้ที่อยู่อาศัย	8 (8.1)	7 (2.6)	4 (11.4)	19 (4.8)

ตาราง 39 (ต่อ)

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ต่ำกว่า ปริญญาตรี
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคล อื่น	0 (0.0)	4 (1.5)	0 (0.0)	4 (1.0)
เพื่อชำระสินเชื่อรถยนต์	8 (8.1)	12 (4.5)	6 (17.1)	26 (6.5)
เพื่อชำระสินเชื่อ เครื่องใช้ไฟฟ้า	26 (26.3)	72 (27.1)	2 (5.7)	100 (25.0)
รวม	99 (100.0)	266 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ Chi-Square		$\chi^2 = 47.193^{**}$ p = 0.007	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 39 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 40 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินในการกู้ยืม สินเชื่อบุคคล	อาชีพ				
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง	รวม
ต่ำกว่า 20,000 บาท	18 (29.0)	104 (52.8)	45 (33.8)	7 (87.5)	174 (43.5)
20,001-40,000 บาท	31 (50.0)	55 (27.9)	45 (33.8)	0 (0.0)	131 (32.8)
40,001-60,000 บาท	8 (12.9)	22 (11.2)	25 (18.8)	0 (0.0)	55 (13.8)
60,001-80,000 บาท	1 (1.6)	3 (1.5)	5 (3.8)	0 (0.0)	9 (2.3)
80,001-100,000 บาท	1 (1.6)	7 (3.6)	5 (3.8)	0 (0.0)	13 (3.3)
มากกว่า 100,001 บาท	3 (4.8)	6 (3.0)	8 (6.0)	1 (12.5)	18 (4.5)
รวม	62 (100.0)	197 (100.0)	133 (100.0)	8 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 33.360^{**}$		
	Chi-Square		p = 0.004		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 40 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 41 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน	อาชีพ				
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง	รวม
ต่ำกว่า 1,000 บาท	7 (11.3)	47 (23.9)	15 (11.3)	4 (50.0)	73 (18.3)
1,001-2,000 บาท	23 (37.1)	79 (40.1)	38 (28.6)	0 (0.0)	140 (35.0)
2,001-3,000 บาท	17 (27.4)	39 (19.8)	31 (23.3)	2 (25.0)	89 (22.3)
3,001-4,000 บาท	7 (11.3)	9 (4.6)	13 (9.8)	0 (0.0)	29 (7.3)
4,001-5,000 บาท	4 (6.5)	10 (5.1)	13 (9.8)	1 (12.5)	28 (7.0)
มากกว่า 5,001 บาท	4 (6.5)	13 (6.6)	23 (17.3)	1 (12.5)	41 (10.3)
รวม	62 (100.0)	197 (100.0)	133 (100.0)	8 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 38.172^{**}$		
	Chi-Square		p = 0.001		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 41 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อาชีพที่ต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนแตกต่างกัน

ตาราง 42 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับระยะเวลาผ่อนชำระ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

ระยะเวลาผ่อนชำระ	อาชีพ				รวม
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง	
3 เดือน	1 (1.6)	18 (9.1)	12 (9.0)	1 (12.5)	32 (8.0)
6 เดือน	15 (24.2)	52 (26.4)	40 (30.1)	4 (50.0)	111 (27.8)
9 เดือน	0 (0.0)	3 (1.5)	7 (5.3)	0 (0.0)	10 (2.5)
12 เดือน	35 (56.5)	102 (51.8)	52 (39.1)	3 (37.5)	192 (48.0)
24 เดือน	8 (12.9)	17 (8.6)	17 (12.8)	0 (0.0)	42 (10.5)
36 เดือน	3 (4.8)	5 (2.5)	4 (3.0)	0 (0.0)	12 (3.0)
48 เดือน	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.8)	0 (0.0)	1 (0.3)
รวม	62 (100.0)	197 (100.0)	133 (100.0)	8 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square		การทดสอบ		$\chi^2 = 21.991$	
		Chi-Square		p = 0.232	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 42 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระ โดยใช้สถิติ

Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.232 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ อาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระไม่แตกต่างกัน

ตาราง 43 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง	อาชีพ				
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง	รวม
ต่ำกว่า 5,000 บาท	16 (25.8)	61 (31.0)	28 (21.1)	5 (62.5)	110 (27.5)
5,001-10,000 บาท	16 (25.8)	42 (21.3)	27 (20.3)	1 (12.5)	86 (21.5)
10,001-15,000 บาท	6 (9.7)	15 (7.6)	17 (12.8)	0 (0.0)	38 (9.5)
15,001-20,000 บาท	4 (6.5)	9 (4.6)	6 (4.5)	0 (0.0)	19 (4.8)
20,001-25,000 บาท	0 (0.0)	3 (1.5)	4 (3.0)	0 (0.0)	7 (1.8)
มากกว่า 25,001 บาท	7 (11.3)	12 (6.1)	18 (13.5)	1 (12.5)	38 (9.5)
ไม่มีค้างชำระ	13 (21.0)	55 (27.9)	33 (24.8)	1 (12.5)	102 (25.5)
รวม	62 (100.0)	197 (100.0)	133 (100.0)	8 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 20.185$		
	Chi-Square		p = 0.322		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 43 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.322 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ อาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้างไม่แตกต่างกัน

ตาราง 44 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	อาชีพ				
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง	รวม
เพื่อการสมรส	1 (1.6)	3 (1.5)	2 (1.5)	0 (0.0)	6 (1.5)
เพื่อคลอดบุตร	4 (6.5)	2 (1.0)	3 (2.3)	0 (0.0)	9 (2.3)
เพื่อการท่องเที่ยว พักผ่อน	0 (0.0)	14 (7.1)	8 (6.0)	0 (0.0)	22 (5.5)
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค	7 (11.3)	42 (21.3)	11 (8.3)	2 (25.0)	62 (15.5)
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	4 (6.5)	11 (5.6)	1 (0.8)	1 (12.5)	17 (4.3)
เพื่อการศึกษา	4 (6.5)	17 (8.6)	6 (4.5)	0 (0.0)	27 (6.8)
เพื่อสุขภาพ/การ รักษาพยาบาล	8 (12.9)	2 (1.0)	6 (4.5)	0 (0.0)	16 (4.0)
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่ง รถยนต์	3 (4.8)	10 (5.1)	8 (6.0)	0 (0.0)	21 (5.3)
เพื่อลงทุนประกอบ อาชีพ	1 (1.6)	8 (4.1)	34 (25.6)	0 (0.0)	43 (10.8)
เพื่อชำระหนี้ที่อยู่ อาศัย	2 (3.2)	8 (4.1)	9 (6.8)	0 (0.0)	19 (4.8)

ตาราง 44 (ต่อ)

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	อาชีพ				
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน	ประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้าง	รวม
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคล อื่น	1 (1.6)	2 (1.0)	1 (0.8)	0 (0.0)	4 (1.0)
เพื่อชำระสินเชื่อรถยนต์	4 (6.5)	8 (4.1)	13 (9.8)	1 (12.5)	26 (6.5)
เพื่อชำระสินเชื่อ เครื่องใช้ไฟฟ้า	17 (27.4)	52 (26.4)	27 (20.3)	4 (50.0)	100 (25.0)
รวม	62 (100.0)	197 (100.0)	133 (100.0)	8 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ Chi-Square		$\chi^2 = 105.060^{**}$ p = 0.000		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 44 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ อาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 45 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนเงินในการกู้ยืม
สินเชื่อบุคคล

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินในการกู้ยืม สินเชื่อบุคคล	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า	10,001-	20,001-	30,001-	40,001	
	10,000	20,000	30,000	40,000	ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	42 (80.8)	96 (59.6)	28 (23.9)	5 (14.3)	3 (8.6)	174 (43.5)
20,001-40,000 บาท	8 (15.4)	42 (26.1)	55 (47.0)	16 (45.7)	10 (28.6)	131 (32.8)
40,001-60,000 บาท	1 (1.9)	15 (9.3)	24 (20.5)	6 (17.1)	9 (25.7)	55 (13.8)
60,001-80,000 บาท	0 (0.0)	2 (1.2)	2 (1.7)	2 (5.7)	3 (8.6)	9 (2.3)
80,001-100,000 บาท	0 (0.0)	3 (1.9)	5 (4.3)	2 (5.7)	3 (8.6)	13 (3.3)
มากกว่า 100,001 บาท	1 (1.9)	3 (1.9)	3 (2.6)	4 (11.4)	7 (20.0)	18 (4.5)
รวม	52 (100.0)	161 (100.0)	117 (100.0)	35 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 128.353^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 45 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้าน
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการ
กู้ยืมสินเชื่อบุคคล โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 46 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินผ่อนชำระ ต่อเดือน	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,001- 40,000	40,001 ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 1,000 บาท	42 (26.1)	4 (3.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	42 (26.1)	73 (18.3)
1,001-2,000 บาท	69 (42.9)	44 (37.6)	6 (17.1)	6 (17.1)	69 (42.9)	140 (35.0)
2,001-3,000 บาท	30 (18.6)	38 (32.5)	9 (25.7)	6 (17.1)	30 (18.6)	89 (22.3)
3,001-4,000 บาท	8 (5.0)	10 (8.5)	5 (14.3)	5 (14.3)	8 (5.0)	29 (7.3)
4,001-5,000 บาท	7 (4.3)	11 (9.4)	4 (11.4)	5 (14.3)	7 (4.3)	28 (7.0)
มากกว่า 5,001 บาท	5 (3.1)	10 (8.5)	11 (31.4)	13 (37.1)	5 (3.1)	41 (10.3)
รวม	161 (100.0)	117 (100.0)	35 (100.0)	35 (100.0)	161 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 151.152^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 46 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนแตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระยะเวลาผ่อนชำระ (ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

ระยะเวลาผ่อนชำระ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
	ต่ำกว่า	10,001-	20,001-	30,001-	40,001	รวม
	10,000	20,000	30,000	40,000	ขึ้นไป	
3 เดือน	6 (11.5)	14 (8.7)	6 (5.1)	3 (8.6)	3 (8.6)	32 (8.0)
6 เดือน	16 (30.8)	40 (24.8)	34 (29.1)	11 (31.4)	10 (28.6)	111 (27.8)
9 เดือน	1 (1.9)	5 (3.1)	1 (0.9)	1 (2.9)	2 (5.7)	10 (2.5)
12 เดือน	24 (46.2)	88 (54.7)	56 (47.9)	11 (31.4)	13 (37.1)	192 (48.0)
24 เดือน	4 (7.7)	10 (6.2)	18 (15.4)	5 (14.3)	5 (14.3)	42 (10.5)
36 เดือน	1 (1.9)	4 (2.5)	2 (1.7)	3 (8.6)	2 (5.7)	12 (3.0)
48 เดือน	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (2.9)	0 (0.0)	1 (0.3)
รวม	52 (100.0)	161 (100.0)	117 (100.0)	35 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 33.209$			
	Chi-Square		p = 0.100			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 47 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้าน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินค้าบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.100 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินค้าบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระไม่แตกต่างกัน

ตาราง 48 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับหนี้สินส่วนบุคคลคงค้าง
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001-20,000	20,001-30,000	30,001-40,000	40,001 ขึ้นไป	
หนี้สินส่วนบุคคลคงค้าง						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	26 (50.0)	53 (32.9)	23 (19.7)	5 (14.3)	3 (8.6)	110 (27.5)
5,001-10,000 บาท	7 (13.5)	37 (23.0)	31 (26.5)	4 (11.4)	7 (20.0)	86 (21.5)
10,001-15,000 บาท	4 (7.7)	12 (7.5)	11 (9.4)	7 (20.0)	4 (11.4)	38 (9.5)
15,001-20,000 บาท	3 (5.8)	6 (3.7)	6 (5.1)	3 (8.6)	1 (2.9)	19 (4.8)
20,001-25,000 บาท	1 (1.9)	3 (1.9)	1 (0.9)	1 (2.9)	1 (2.9)	7 (1.8)
มากกว่า 25,001 บาท	0 (0.0)	11 (6.8)	14 (12.0)	7 (20.0)	6 (17.1)	38 (9.5)
ไม่มีค้างชำระ	11 (21.2)	39 (24.2)	31 (26.5)	8 (22.9)	13 (37.1)	102 (25.5)
รวม	52 (100.0)	161 (100.0)	117 (100.0)	35 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 49.043^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.002			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 48 จากการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านหนี้สินส่วนบุคคลคงค้าง โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินค้าส่วนบุคคลด้านหนี้สินส่วนบุคคลคงค้างแตกต่างกัน

ตาราง 49 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,001- 40,000	40,001 ขึ้นไป	
เพื่อการสมรส	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (2.6)	1 (2.9)	2 (5.7)	6 (1.5)
เพื่อคลอดบุตร	1 (1.9)	3 (1.9)	3 (2.6)	1 (2.9)	1 (2.9)	9 (2.3)
เพื่อการท่องเที่ยว พักผ่อน	3 (5.8)	13 (8.1)	6 (5.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	22 (5.5)
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค	12 (23.1)	36 (22.4)	11 (9.4)	2 (5.7)	1 (2.9)	62 (15.5)
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	2 (3.8)	8 (5.0)	3 (2.6)	3 (8.6)	1 (2.9)	17 (4.3)
เพื่อการศึกษา	4 (7.7)	14 (8.7)	9 (7.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	27 (6.8)
เพื่อสุขภาพ/การ รักษาพยาบาล	1 (1.9)	3 (1.9)	7 (6.0)	4 (11.4)	1 (2.9)	16 (4.0)
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่ง รถยนต์	1 (1.9)	8 (5.0)	7 (6.0)	2 (5.7)	3 (8.6)	21 (5.3)
เพื่อลงทุนประกอบ อาชีพ	3 (5.8)	11 (6.8)	14 (12.0)	3 (8.6)	12 (34.3)	43 (10.8)
เพื่อชำระหนี้สินที่อยู่ อาศัย	1 (1.9)	5 (3.1)	6 (5.1)	4 (11.4)	3 (8.6)	19 (4.8)

ตาราง 49 (ต่อ)

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,001- 40,000	40,001 ขึ้นไป	
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคล อื่น	0 (0.0)	1 (0.6)	2 (1.7)	1 (2.9)	0 (0.0)	4 (1.0)
เพื่อชำระสินเชื่อรถยนต์	3 (5.8)	8 (5.0)	8 (6.8)	6 (17.1)	1 (2.9)	26 (6.5)
เพื่อชำระสินเชื่อ เครื่องใช้ไฟฟ้า	18 (34.6)	40 (24.8)	30 (25.6)	6 (17.1)	6 (17.1)	100 (25.0)
รวม	52 (100.0)	161 (100.0)	117 (100.0)	35 (100.0)	35 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ Chi-Square		$\chi^2 = 92.449^{**}$ p = 0.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 49 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 50 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนเงินในการกู้ยืม
สินเชื่อบุคคล

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินในการกู้ยืม สินเชื่อบุคคล	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า	10,001-	20,001-	30,001-	40,001	
	10,000	20,000	30,000	40,000	ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	117 (71.3)	51 (29.8)	2 (5.1)	3 (27.3)	1 (6.7)	174 (43.5)
20,001-40,000 บาท	31 (18.9)	75 (43.9)	21 (53.8)	3 (27.3)	1 (6.7)	131 (32.8)
40,001-60,000 บาท	11 (6.7)	26 (15.2)	10 (25.6)	2 (18.2)	6 (40.0)	55 (13.8)
60,001-80,000 บาท	1 (0.6)	5 (2.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (20.0)	9 (2.3)
80,001-100,000 บาท	2 (1.2)	7 (4.1)	2 (5.1)	1 (9.1)	1 (6.7)	13 (3.3)
มากกว่า 100,001 บาท	2 (1.2)	7 (4.1)	4 (10.3)	2 (18.2)	3 (20.0)	18 (4.5)
รวม	164 (100.0)	171 (100.0)	39 (100.0)	11 (100.0)	15 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 145.996^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 50 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้าน
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินใน
การกู้ยืมสินเชื่อบุคคล โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า

0.05 นั่นคือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 51 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

จำนวนเงินผ่อนชำระ ต่อเดือน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า	10,001-	20,001-	30,001-	40,001	
	10,000	20,000	30,000	40,000	ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 1,000 บาท	60 (36.6)	13 (7.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	73 (18.3)
1,001-2,000 บาท	65 (39.6)	62 (36.3)	7 (17.9)	5 (45.5)	1 (6.7)	140 (35.0)
2,001-3,000 บาท	24 (14.6)	51 (29.8)	10 (25.6)	0 (0.0)	4 (26.7)	89 (22.3)
3,001-4,000 บาท	3 (1.8)	20 (11.7)	5 (12.8)	0 (0.0)	1 (6.7)	29 (7.3)
4,001-5,000 บาท	5 (3.0)	10 (5.8)	8 (20.5)	3 (27.3)	2 (13.3)	28 (7.0)
มากกว่า 5,001 บาท	7 (4.3)	15 (8.8)	9 (23.1)	3 (27.3)	7 (46.7)	41 (10.3)
รวม	164 (100.0)	171 (100.0)	39 (100.0)	11 (100.0)	15 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 142.391^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.000			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 51 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินค้าบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินค้าบุคคลด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนแตกต่างกัน

ตาราง 52 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับระยะเวลาผ่อนชำระ
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

ระยะเวลาผ่อนชำระ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,001- 40,000	40,001 ขึ้นไป	
3 เดือน	15 (9.1)	11 (6.4)	4 (10.3)	1 (9.1)	1 (6.7)	32 (8.0)
6 เดือน	44 (26.8)	48 (28.1)	12 (30.8)	4 (36.4)	3 (20.0)	111 (27.8)
9 เดือน	5 (3.0)	2 (1.2)	1 (2.6)	0 (0.0)	2 (13.3)	10 (2.5)
12 เดือน	81 (49.4)	83 (48.5)	16 (41.0)	4 (36.4)	8 (53.3)	192 (48.0)
24 เดือน	17 (10.4)	19 (11.1)	3 (7.7)	2 (18.2)	1 (6.7)	42 (10.5)
36 เดือน	2 (1.2)	8 (4.7)	2 (5.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	12 (3.0)
48 เดือน	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (2.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.3)
รวม	164 (100.0)	171 (100.0)	39 (100.0)	11 (100.0)	15 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 26.640$			
	Chi-Square		p = 0.321			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 52 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้าน
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อน
ชำระ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.321 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านระยะเวลาผ่อนชำระไม่
แตกต่างกัน

ตาราง 53 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง
(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001-20,000	20,001-30,000	30,001-40,000	40,001 ขึ้นไป	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	66 (40.2)	38 (22.2)	3 (7.7)	3 (27.3)	0 (0.0)	110 (27.5)
5,001-10,000 บาท	30 (18.3)	44 (25.7)	7 (17.9)	2 (18.2)	3 (20.0)	86 (21.5)
10,001-15,000 บาท	13 (7.9)	16 (9.4)	6 (15.4)	1 (9.1)	2 (13.3)	38 (9.5)
15,001-20,000 บาท	7 (4.3)	8 (4.7)	3 (7.7)	0 (0.0)	1 (6.7)	19 (4.8)
20,001-25,000 บาท	3 (1.8)	3 (1.8)	1 (2.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (1.8)
มากกว่า 25,001 บาท	4 (2.4)	24 (14.0)	6 (15.4)	1 (9.1)	3 (20.0)	38 (9.5)
ไม่มีค้างชำระ	41 (25.0)	38 (22.2)	13 (33.3)	4 (36.4)	6 (40.0)	102 (25.5)
รวม	164 (100.0)	171 (100.0)	39 (100.0)	11 (100.0)	15 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ		$\chi^2 = 46.637^{**}$			
	Chi-Square		p = 0.004			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 53 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้างแตกต่างกัน

ตาราง 54 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนกับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,001- 40,000	40,001 ขึ้นไป	
เพื่อการสมรส	2 (1.2)	5 (2.9)	1 (2.6)	1 (9.1)	0 (0.0)	9 (2.3)
เพื่อคลอดบุตร	10 (6.1)	10 (5.8)	2 (5.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	22 (5.5)
เพื่อการท่องเที่ยว พักผ่อน	39 (23.8)	17 (9.9)	6 (15.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	62 (15.5)
เพื่อซื้อสินค้าอุปโภค บริโภค	7 (4.3)	7 (4.1)	3 (7.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	17 (4.3)
เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	12 (7.3)	14 (8.2)	1 (2.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	27 (6.8)
เพื่อการศึกษา	2 (1.2)	11 (6.4)	2 (5.1)	0 (0.0)	1 (6.7)	16 (4.0)
เพื่อสุขภาพ/การ รักษาพยาบาล	10 (6.1)	8 (4.7)	1 (2.6)	1 (9.1)	1 (6.7)	21 (5.3)
เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่ง รถยนต์	11 (6.7)	18 (10.5)	4 (10.3)	4 (36.4)	6 (40.0)	43 (10.8)
เพื่อลงทุนประกอบ อาชีพ	5 (3.0)	9 (5.3)	3 (7.7)	0 (0.0)	2 (13.3)	19 (4.8)

ตาราง 54 (ต่อ)

(ตัวเลขในวงเล็บแสดงร้อยละ)

วัตถุประสงค์การขอ สินเชื่อ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า 10,000	10,001- 20,000	20,001- 30,000	30,001- 40,000	40,001 ขึ้นไป	
เพื่อชำระสินเชื่อที่อยู่อาศัย	0 (0.0)	3 (1.8)	1 (2.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (1.0)
เพื่อชำระสินเชื่อบุคคลอื่น	2 (1.2)	5 (2.9)	1 (2.6)	1 (9.1)	0 (0.0)	9 (2.3)
เพื่อชำระสินเชื่อ เครื่องใช้ไฟฟ้า	48 (29.3)	41 (24.0)	5 (12.8)	3 (27.3)	3 (20.0)	100 (25.0)
รวม	164 (100.0)	171 (100.0)	39 (100.0)	11 (100.0)	15 (100.0)	400 (100.0)
Pearson Chi-Square	การทดสอบ Chi-Square $\chi^2 = 82.015^{**}$ $p = 0.005$					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 54 จากการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยใช้สถิติ Chi-Square มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลด้านวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อแตกต่างกัน

ตาราง 55 แสดงสรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อ
บุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	พฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล				
	จำนวนเงินในการ กู้ยืมสินเชื่อบุคคล	จำนวนเงินผ่อน ชำระต่อเดือน	ระยะเวลาผ่อน ชำระ	หนี้สินเชื่อ บุคคลคงค้าง	วัตถุประสงค์การ ขอสินเชื่อ
เพศ	0.061	0.794	0.735	0.703	0.000**
อายุ	0.025*	0.002	0.975	0.000**	0.000**
สถานภาพสมรส	0.111	0.001**	0.858	0.482	0.000**
ระดับการศึกษา	0.002**	0.072	0.678	0.470	0.007**
อาชีพ	0.004**	0.001**	0.232	0.332	0.000**
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	0.000**	0.000**	0.100	0.002**	0.000**
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	0.000**	0.000**	0.321	0.004**	0.005**

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตาราง 55 จากการวิเคราะห์ ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล ได้แก่ จำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน ระยะเวลาผ่อนชำระ หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 และ 99 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่

เพศ มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กับหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลคงค้างและวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้าน อาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอ

สินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงิน
ในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การ
ขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลและสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยธุรกิจที่จะใช้ประกอบการวางแผนทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้สินเชื่อบุคคล และการบริหารความเสี่ยงในการลดความเสี่ยงจากการปล่อยสินเชื่อบุคคล

สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการคำนวณหาขนาดตัวอย่างนั้น เนื่องจากไม่ทราบจำนวนผู้บริโภครวมทั้งหมดที่มี การใช้บริการสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ จึงได้ใช้สมการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรแบบไม่ทราบขนาดประชากร (ดร.ยุทธ ไกยวรรณ. 2546: 106-107) โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ

จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 384.16 คน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ จะทำการเก็บแบบสอบถามทั้งสิ้น 400 คน โดยมีวิธีการสุ่มตัวอย่าง คือการสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non- Probability Sampling) ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้การเก็บกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดให้มีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกำหนดรูปแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Questions) และคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล ได้แก่ จำนวนวงเงินในปัจจุบัน จำนวนเงินในการกู้ยืม จำนวนเงินผ่อนชำระคืนต่อเดือน ระยะเวลาในการกู้ยืม หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขึ้นที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ได้แก่ หนี้สินในระบบ แบ่งเป็น หนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะปานกลาง และหนี้สินระยะยาว และหนี้สินนอกระบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มีการจัดทำแบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เกี่ยวกับข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล และสถานะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 ดำเนินการเก็บข้อมูล ตามสถานที่ที่กำหนดไว้
 - 1.2 ระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูล ในเดือนมกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2553
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ ดังนี้

- 2.1 หนังสือพิมพ์ธุรกิจ วารสารต่าง ๆ
- 2.2 หนังสือทางวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โบชัวร์ เอกสารต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมมาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และจัดหมู่ในการวิเคราะห์

2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้วมาทำการลงรหัส (Coding) ตามที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า ในการลงรหัสสำหรับประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยแบ่งเป็น

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ซึ่งประกอบด้วย

3.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปซึ่งเป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย โดยการหาค่าร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

3.1.2 วิเคราะห์พฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล ได้แก่ จำนวนวงเงินในปัจจุบัน จำนวนเงินในการกู้ยืม จำนวนเงินผ่อนชำระคืนต่อเดือน ระยะเวลาในการกู้ยืม หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ โดยการหาค่าร้อยละ

3.1.3 วิเคราะห์สถานะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ได้แก่ หนี้สินในระบบ แบ่งเป็นหนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะปานกลาง และหนี้สินระยะยาว และหนี้สินนอกระบบ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล โดยวิธีการทดสอบไคสแควร์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป

ซึ่งเป็นลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเพศชาย และหญิง เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 โดยส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.3 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 54.3 จบการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 66.5 ส่วนมากมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 49.3 โดยมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.3 และมีค่าใช้จ่ายระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.8 จากผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

ในด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกตอบจำนวนเงินต่ำกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.5 ด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนอยู่ที่ จำนวนเงินระหว่าง 1,001-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.0 ระยะเวลาในการผ่อนชำระคือ ระยะเวลาภายใน 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 48.0 มีหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง จำนวนเงิน ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.5 และส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อเพื่อชำระสินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 25.0 จากผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน

3. สภาวะหนี้สิน

กลุ่มตัวอย่างไม่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ 71.8 จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล จำนวน 400 ตัวอย่าง หนี้สินอื่นที่มีอยู่ นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคลที่ตอบคำถามมากที่สุด คือ หนี้สินในระบบ คิดเป็นร้อยละ 78.8 จากจำนวน 113 ตัวอย่าง

ด้านหนี้สินระยะยาวส่วนใหญ่ใช้ในการซื้อบ้าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 1,787,894.74 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 1245371.7883 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อบ้าน คือ 5,400,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อบ้าน คือ 250,000 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 20,236.84 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 10802.428 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุด คือ 40,000 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 1,500 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะยาว เพื่อใช้ในการซื้อบ้าน จำนวน 19 ตัวอย่าง

หนี้สินระยะปานกลางส่วนใหญ่ใช้ในการซื้อรถยนต์ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 514,126.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 359980.219 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อรถยนต์ คือ 1,800,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อรถยนต์ คือ 52,300 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 8,866.10 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 4228.315 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุด คือ 90,000 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุด คือ 22,000 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะปานกลาง เพื่อใช้ในการซื้อรถยนต์ จำนวน 29 ตัวอย่าง (จากตาราง 16)

หนี้สินระยะสั้นในการซื้อโทรศัพท์มือถือ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 10,578.13 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 5848.948 จำนวนเงินสูงสุดที่ใช้ในการซื้อโทรศัพท์มือถือคือ 21,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่ใช้ในการซื้อโทรศัพท์มือถือคือ 3,990 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 1,736.81 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 738.752 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุดคือ 2,990 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุดคือ 500 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินระยะสั้น เพื่อใช้ในการซื้อโทรศัพท์มือถือ จำนวน 16 ตัวอย่าง

หนี้สินนอกระบบทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 49,062.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 64860.438 จำนวนเงินสูงสุดที่เป็นหนี้สินนอกระบบคือ 300,000 บาท และจำนวนเงินที่ต่ำที่สุดที่เป็นหนี้สินนอกระบบคือ 4,500 บาท โดยที่จำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระหนี้สินนอกระบบ มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) อยู่ที่ 2,904.17 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation) อยู่ที่ 2663.355 ซึ่งจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระสูงสุดคือ 12,000 บาทต่อเดือน และจำนวนเงินที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำสุดคือ 500 บาทต่อเดือน จากการเก็บข้อมูลจากผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล ที่มีหนี้สินอื่น นอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล จำนวน 113 ตัวอย่าง และมีหนี้สินนอกระบบ จำนวน 24 ตัวอย่าง

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

เพศ มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กับหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลคงค้างและวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน หนี้สินเชื่อส่วนบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และด้านค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน หนี้สินเชื่อส่วนบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคล

กลุ่มตัวอย่างผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลเป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่ากัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของดุษฎี จันทรโสภาพิศ (2549) ซึ่งพบว่า ผู้ใช้บริการสินเชื่อเงินสดส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อาจเป็นเพราะการให้บริการสินเชื่อสามารถเข้าถึงลูกค้าที่เป็นเพศชายได้มากขึ้น

อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21-30 ปี ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของดุษฎี จันทรโสภาพิศ (2549) ซึ่งพบว่าผู้ให้บริการสินเชื่อเงินสดมีอายุระหว่าง 30-39 ปี อาจเนื่องมาจากอยู่ในวัยเริ่มทำงานยังรายรับไม่มากนัก ในบางครั้งอาจไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย จึงต้องใช้บริการสินเชื่อบุคคล

สถานะภาพสมรสส่วนใหญ่มีสถานะภาพโสด ซึ่งสอดคล้องกับ สาลิพา ลิ้มโอภาสมณี (2541) ที่พบว่า ผู้ถือบัตรเครดิตส่วนใหญ่มีสถานะภาพโสด อาจเนื่องมาจากยังไม่มีภาระผูกพันทางครอบครัว ทำให้สามารถกู้ยืมเงินได้ง่ายขึ้น

การศึกษาระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับ กนกภรณ์ จีรุงฤทธิ์ (2539) พบว่า ผู้บริโภคที่ตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งน่าจะมีความรู้ความเข้าใจในการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม

อาชีพส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สอดคล้องกับ จิราพร พัฒนมนี (2546) ที่พบว่า ผู้ใช้บริการสินเชื่อเคหะธนาคารออมสิน ภาค 1 มีอาชีพพนักงานเอกชน อาจเนื่องมาจากมีรายได้ประจำอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี มีความสามารถในการชำระหนี้ตามที่ธนาคารกำหนด

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ในระหว่าง 10,001-20,000 บาท สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ จีรุงฤทธิ์ (2539) ที่พบว่า ผู้บริโภคที่ตัดสินใจใช้บริการสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนต่อเดือนประมาณ 10,001-20,000 บาท อาจเป็นเพราะมีรายได้อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถใช้บริการสินเชื่อได้และมีรายได้เพียงพอที่จะสามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้บริการสินเชื่อ

ค่าใช้จ่ายระหว่าง 10,001-20,000 บาท อาจเนื่องจากมีรายได้ใกล้เคียงกับรายจ่ายทำให้มีความต้องการใช้สินเชื่อ

2. พฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

ด้านจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกตอบจำนวนเงินต่ำกว่า 20,000 บาท ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ดุษฎี จันทร์โสภาพิศ (2549) ที่พบว่าส่วนใหญ่ในการกู้ยืมสินเชื่อเงินสดของผู้ใช้บริการเท่ากับ 26,617.50 บาท อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยมีความต้องการจำนวนเงินสินเชื่อต่ำกว่าผู้ที่มีอายุมากกว่า

ด้านจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนอยู่ที่ จำนวนเงินระหว่าง 1,001-2,000 บาท ซึ่งใกล้เคียงกับ พลยุทธ ตัฒทจรรย์ (2542) ที่พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ใช้บัตรเครดิตผ่อนชำระอยู่ที่ 1,000-5,000 บาท อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้สินเชื่อบุคคล และผู้ใช้บัตรเครดิต ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเดียวกันทำให้มีพฤติกรรมการใช้จ่ายคล้ายคลึงกัน

ด้านระยะเวลาในการผ่อนชำระคือ ระยะเวลาภายใน 12 เดือน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ จุลนภา ชัมฒพงษ์ (2546) ที่พบว่าระยะเวลาในการผ่อนชำระที่ผู้กู้ต้องการคือ 48-60 เดือนมากที่สุด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างกู้ยืมสินเชื่อเงินสดจำนวนเงินต่ำทำให้ระยะเวลาที่ใช้ในการผ่อนชำระต่ำลงด้วย

หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง จำนวนเงิน ต่ำกว่า 5,000 บาท สอดคล้องกับ ร.ต.ท.สุลักษณ์ เสงี่ยมลักษณ์ (2544) ที่พบว่า ข้าราชการตำรวจนำส่วนใหญ่มีหนี้สินค้างเงินผ่อนต่ำกว่า 5,000 บาท อาจเนื่องมาจากจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อบุคคลเป็นจำนวนเงินที่สูงมากนักทำให้มีหนี้สินเชื่อคงค้างไม่มากนัก

วัตถุประสงค์การขอสินเชื่อส่วนใหญ่ เพื่อชำระสินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า ไม่สอดคล้องกับของรัชชัย ประจักษ์เศรณี (2545) ที่พบว่า วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคมากที่สุด อาจเนื่องมาจากปัจจุบันได้มีสินเชื่อเพื่อใช้ในการซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าโดยเฉพาะทำให้กลุ่มตัวอย่างจำเป็นต้องนำเงินไปชำระหนี้สินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้ามากขึ้น

3. สภาพหนี้สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีหนี้สินอื่นนอกเหนือจากสินเชื่อบุคคล แต่ในกลุ่มตัวอย่างยังมีบางคนที่หนี้สินอย่างอื่นทั้งหนี้ในระบบและนอกระบบอยู่ โดยในด้านหนี้สินในระบบระยะยาวส่วนใหญ่ใช้ในการซื้อบ้าน อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยทำงานและสร้างครอบครัว หนี้สินระยะปานกลางส่วนใหญ่ใช้ในการซื้อรถยนต์ เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงความสะดวกในการเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันตินันท์ ยืนยง (2550) ซึ่งพบว่า สภาพหนี้สินของผู้ถือบัตรเครดิตส่วนใหญ่มีหนี้สินระยะยาวคือการซื้อบ้าน และหนี้สินระยะปานกลางคือการซื้อรถยนต์

ส่วนหนี้สินระยะสั้นคือการซื้อโทรศัพท์มือถือบ้านซึ่ง ขัดแย้งกับงานวิจัยของ กันตินันท์ ยืนยง (2550) ซึ่งพบว่าหนี้สินระยะสั้นของผู้ถือบัตรเครดิต คือ ใช้ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า อาจเนื่องมาจากปัจจุบัน โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้อำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิต และยังสามารถหาซื้อได้ง่ายขึ้นด้วย

ด้านหนี้สินนอกระบบกลุ่มตัวอย่างมีหนี้สินนอกระบบทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 49,062.50 ซึ่งสอดคล้องกับ ร.ต.ท.สุลักษณ์ เสี่ยมลักษณ์ (2544) ที่พบว่า ข้าราชการตำรวจนำมีหนี้สินนอกระบบจำนวนเงินต่ำกว่า 50,000 บาท ซึ่งมากกว่าจำนวนเงินที่เป็นหนี้สินส่วนบุคคลที่อยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท อาจเป็นเพราะผู้กู้สามารถใช้บริการสินเชื่อระบบได้ง่าย สะดวกรวดเร็ว และได้จำนวนเงินที่มากกว่า

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

เพศ มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับอัญชนี วิทยากัย (2540) ที่พบว่า ผู้ชายและผู้หญิงจะมีพฤติกรรมการบริโภคที่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ชายและผู้หญิงจะมีความแตกต่างกันด้านความคิด ค่านิยม ทัศนคติ ความต้องการพฤติกรรม

ด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อส่วนบุคคลหนี้สินเชื่อส่วนบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรมะ สตะเวทิน (2540: 112-118) ที่กล่าวถึง อายุ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยปกติแล้วคนที่มีวัยต่างกันมักจะมีความต้องการในสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป

ด้านสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยผู้ที่สมรสแล้วมีจำนวนเงินในการผ่อนชำระต่อเดือนมากกว่าผู้ที่มีสถานภาพโสด ซึ่งขัดแย้งกับ ศานติ ถาวรสุวรรณ (2546) ซึ่งพบว่า ผู้บริโภคบัตรเครดิต Easy Card ธนาคารไทยพาณิชย์ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด โดยด้านจำนวนเงินเฉลี่ยที่ใช้จะมากกว่าคนที่มีครอบครัวแล้ว อาจเป็นเพราะผู้ที่สมรสแล้วจะมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น ทำให้มีความจำเป็นต้องใช้บริการสินเชื่อมากขึ้น จึงต้องผ่อนชำระมากขึ้นด้วย

ด้านระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อส่วนบุคคล และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับ พรทิพย์ วรกิจโกศาทร (2529: 312-315) ที่กล่าวว่า การศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญมาก การศึกษาของผู้รับสารทำให้พฤติกรรมของผู้รับสารแตกต่างกันไป

อาชีพมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อส่วนบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ สอดคล้องกับศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2546: 206) กล่าวคือ รูปแบบการดำเนินชีวิตขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ชั้นของสังคม หรือกลุ่มอาชีพของแต่ละบุคคลซึ่งจะแตกต่างกัน

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวัฒนาวงษ์กะพันธ์ (2530 : 41) ที่กล่าวว่า รายได้ของบุคคลจะส่งผลกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วย รายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อ และทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคล จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้าง และวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อ โดยผู้ที่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำจะมีจำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อ จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือน และหนี้สินเชื่อบุคคลคงค้างต่ำกว่าผู้ที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่า โดยผู้ที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยน้อยจะมีวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อเพื่อชำระหนี้สินเชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า ในขณะที่ผู้ที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูงกว่าจะมีวัตถุประสงค์การขอสินเชื่อเพื่อซ่อมแซมและตกแต่งรถยนต์

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเพศชาย และหญิง เท่ากัน โดยส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 21-30 ปี มีสถานภาพโสด จบการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี ส่วนมากมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท และมีค่าใช้จ่ายระหว่าง 10,001-20,000 บาท ซึ่งทำให้ทราบลักษณะของกลุ่มเป้าหมายจะได้วางแผนพัฒนากลยุทธ์การตลาดเพื่อขยายฐานลูกค้าให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
2. ด้านพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคลทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ใช้บริการสินเชื่อบุคคลจะได้คิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
3. ด้านสถานะหนี้สินพบว่ายังมีกลุ่มลูกค้าบางกลุ่มที่มีหนี้สินนอกระบบซึ่งธนาคารไม่สามารถตรวจสอบได้ ทำให้ธนาคารต้องพิจารณาสินเชื่อโดยคำนึงถึงจุดนี้ด้วย อีกทั้งยังธนาคารควหาวิธีในการตรวจสอบสถานะหนี้สินนอกระบบของลูกค้าด้วย เพื่อป้องกันการเกิดหนี้สูญ
4. ด้านความปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล ทำให้ธนาคารทราบได้ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล ดังนั้นธนาคารควรตระหนักถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กันในการกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีผลต่อสภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบสภาวะหนี้ของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กับต่างจังหวัด

บรรณานุกรม

- กิตติชัย นวลทอง. (2544). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการค้างชำระดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส) สาขาเกษตรสมบูรณ์ อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- กันตินันท์ ยืนยง. (2551). การศึกษาเงินออมและหนี้สินของผู้ถือบัตรเดบิตและบัตรเครดิต ในเขต กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2545). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงมหาดไทย. (2552). ประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง.
- จุลนา ชมิตพงษ์. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการสินเชื่อบุคคล: กรณีศึกษา จังหวัดขอนแก่น. สารนิพนธ์ ศ.ม. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ. (2535). เศรษฐศาสตร์การเงินการธนาคาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชยันต์ ต้นติ้วสดการ. (2543). เศรษฐศาสตร์การเงินการธนาคาร. กรุงเทพฯ: สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพนมิตรการพิมพ์.
- ดุขฎิ จันทรโสภาพิศ. (2549). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการสินเชื่อเงินสด ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนาคารกรุงศรีอยุธยา. (2552). สินเชื่อบุคคลกรุงศรี Smile Cash Line. แผ่นพับ.
- ธนาคารกรุงไทย. (2552). สินเชื่อพร้อมใช้ KTC CASH Revolve. แผ่นพับ.
- ธนาคารกสิกรไทย. (2551). สินเชื่อเงินสดทันใจกสิกรไทย. แผ่นพับ.
- ธนาคารทหารไทย. (2552). TMB Cash 2 Go สินเชื่อบุคคลเงินสดทันใจ. แผ่นพับ.
- ธนาคารไทยธนาคาร. (2551). สินเชื่อบุคคล เพอร์ซันนัลแคช. แผ่นพับ.
- ธนาคารไทยพาณิชย์. (2551). สินเชื่อ Speedy Cash. แผ่นพับ.
- ธนาคารนครหลวงไทย. (2551). บริการสินเชื่อเงินสดเพิ่มสุข. แผ่นพับ.
- ธนาคารยูโอบี รัตนสิน. (2551). สินเชื่อบุคคลยูโอบี. แผ่นพับ.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2552). สถิติการเงินและการธนาคาร.

- ธวัชชัย ประจักษ์เศรณี. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตดิจิทัลแบ่งควีซ่า ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยะนุช ไปตะวนิช. (2527). *กฎหมายแพ่ง 2. เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวิราช
- สมหญิง เปรมประเสริฐ. (2545). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการชำระเงินกู้คืนของสมาชิกโครงการธนาคารประชาชน ศึกษาเฉพาะกรณีธนาคารออมสิน สาขาระยอง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ ปรศ.ม. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สุดใจ น้ำมุด. (2537). *กลยุทธ์การบริหารการเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพฯ : สำนักมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุลักษณ์ เสี่ยมลักษณ์. (2543). *ภาวะหนี้สินและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะหนี้สินของข้าราชการตำรวจน้ำ*. สารนิพนธ์ ส.ม. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ถ่ายเอกสาร.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจง
แบบสอบถาม
เรื่อง สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง "สภาวะหนี้สินของผู้ก่อหนี้สินเชื่อบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร" ของนิสิตปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยสอบถามผู้ที่เป็นหนี้สินเชื่อบุคคลในด้านต่าง ๆ แบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เป็นหนี้สินเชื่อบุคคล

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

ส่วนที่ 3 สภาวะหนี้สิน

ผู้ทำการวิจัยใคร่ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านที่สละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้มาทำการวิจัยถือเป็นความลับ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบหรือเสียหายแก่ท่านแต่ประการใด และนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น

ขอขอบพระคุณ

นายกัมร รุ่งวิทย์วาทัญญ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายลงในช่องว่างที่ตรงกับข้อมูลและความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. อายุ ปี
3. สถานะภาพสมรส

() 1. โสด	() 2. สมรส
() 3. หม้าย/หย่า	() 4. อื่น ๆ โปรดระบุ
4. ระดับการศึกษา

() 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	() 2. ปริญญาตรี
() 3. สูงกว่าปริญญาตรี	
5. อาชีพ

() 1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	() 2. พนักงานบริษัทเอกชน
() 3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว	() 4. อื่น ๆ โปรดระบุ
6. รายได้เฉลี่ยของท่านประมาณ.....บาท/เดือน
7. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของท่านประมาณ.....บาท/เดือน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้สินเชื่อบุคคล

8. จำนวนเงินในการกู้ยืมสินเชื่อบุคคลของท่านประมาณ.....บาท
9. จำนวนเงินผ่อนชำระต่อเดือนของท่านประมาณ.....บาท
10. ระยะเวลาในการผ่อนชำระ.....เดือน
11. หนี้สินเชื่อบุคคลคงค้างของท่านประมาณ.....บาท
12. วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อบุคคลของท่าน

() 1. เพื่อการสมรส	() 2. เพื่อคลอดบุตร
() 3. เพื่อการท่องเที่ยวพักผ่อน	() 4. เพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค
() 5. เพื่อซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	() 6. เพื่อการศึกษา
() 7. เพื่อสุขภาพ/การรักษาพยาบาล	() 8. เพื่อซ่อมแซม/ตกแต่งรถยนต์
() 9. เพื่อลงทุนประกอบอาชีพ	() 10. เพื่อชำระหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัย
() 11. เพื่อชำระหนี้สินเชื่อบุคคลอื่น	() 12. เพื่อชำระหนี้บัตรเครดิต
() 13. เพื่อชำระหนี้สินเชื่อรถยนต์	() 14. เพื่อชำระหนี้เชื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า
() 15. อื่น ๆ โปรดระบุ	

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

1. อ. ประภาพร เพ็ญฟูสกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์
สำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. นายฐานันท์ กองทอง

เจ้าหน้าที่ควบคุมสินเชื่ออาวุโส
ส่วนควบคุมสินเชื่อ ฝ่ายพิธีการสินเชื่อ
ธนาคารแลนด์ แอนด์ เฮาส์ เพื่อรายย่อย

3. นางรุ่งนภา บุญนันท์

เจ้าหน้าที่สนับสนุนธุรกิจ 4
ภาคนครหลวง 8
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล

วันเดือนปีเกิด

สถานที่เกิด

ที่อยู่ปัจจุบัน

นายกำธร รุ่งวิทย์วาทัญญู

29 มีนาคม 2525

กรุงเทพมหานคร

263 ซอยเจริญนคร 14 ถนนเจริญนคร
แขวงคลองตันใหม่ เขตคลองสาน
กรุงเทพมหานคร 10600

ประวัติการศึกษา

2542

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จาก โรงเรียนฤทธิณรงค์รอน

2546

บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด
จาก มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

2552

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

